

420.911

พ 281 ก

ร.3

การศึกษาปัญหา และความทองการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญาโท

ของ

ทศศรี ใจงาม

11 ต.ค. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มกราคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170601

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบให้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(รศ.ดร.ประพจน์ พงษ์ประภา)

..... กรรมการ
(อ.ศิรินา บุญสงวน)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.ประพจน์ พงษ์ประภา)

..... กรรมการ
(อ.ศิรินา บุญสงวน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่ม
(อศ.กรรณิการ์ บุทธิรัตน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่... 31 ... เดือน... กรกฎาคม... พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.ประพาสน์ พงษ์ธิประภา ประธานกรรมการที่ปรึกษา และ
อาจารย์ศรีรินนา บุญสงวน กรรมการที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการ
ศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เสาวณี อินทรภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
กรรณิการ์ มุกศิริทน นายสุพจน์ วัฒนประสิทธิ์ รองอธิบดีกรมพลศึกษา อาจารย์สมจิต
รัตนบุรี และอาจารย์โอโสภา จังจรัส ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และ
ขอขอบพระคุณอาจารย์ Martin Grose และผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ตลอดจน
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ
ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ คุณวิจิตร แจ่งสว่าง คุณบุญศักดิ์ พิทักษ์เกตุ คุณสุกัญญา ยี่อาร์
สุกท้าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนตลอดจน
อาจารย์วิรุทธิ์ เกาวิเศษ ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

พรศรี ใจงาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
✓ ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	4
ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	4
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ	6
งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
ประชากรในการศึกษาค้นคว้า	24
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า	24
✓ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	25
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
× การวิเคราะห์ข้อมูล	28

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
+ ~~รวม~~ สรุปผลการวิจัย	76
- อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	78
~~ข้อเสนอแนะ~~ <i>ข้อเสนอแนะ</i>	90
บรรณานุกรม	92
ภาคผนวก	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย	123

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ	28
2	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามอายุ	29
3	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชาเอก และวิชาโท	30
4	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชา	32
5	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน	33
6	แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามจำนวนชั่วโมง ที่ทำการสอน	34
7	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามเพศ	35
8	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามวิทยาลัยพลศึกษา และภาคตามภูมิศาสตร์	36
9	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา	38
10	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา	39
11	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่สำเร็จ การศึกษาจำแนกตามแผนการเรียน	40
12	แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามรายวิชาเอก	41

13	แสดงจำนวน และรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพหุศึกษา จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	42
14	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	43
15	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนวิชีสอน	44
16	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนเนื้อหาวิชา	45
17	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง	46
18	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนอุปกรณ์การเรียนการสอน	47
19	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาคำนตัวนักศึกษา	48
20	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความทองการคานความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	49
21	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความทองการคานวิชีสอน	
22	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความทองการคานเนื้อหาวิชา	51
23	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับควมทองการคานแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง	52
24	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความทองการคานอุปกรณ์การเรียนการสอน	53

25	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานด้านนักศึกษา	54
26	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของครู	55
27	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านวิธีสอน	56
28	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชา	29
29	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านแบบเรียน และหนังสืออ้างอิง	58
30	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	59
31	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านตัวนักศึกษา	60
32	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	61
33	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานด้านวิธีสอน	62
34	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานเนื้อหาวิชา	63
35	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานแบบเรียน และหนังสืออ้างอิง	64
36	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการดำเนินงานอุปกรณ์การเรียนการสอน	65

37	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับความพึงพอใจการดำเนินงานของนักศึกษา	66
38	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัย พลศึกษา	67
39	แสดงจำนวน และร้อยละความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อการพัฒนา การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา	69
40	แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนา การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา	71

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือมนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ภาษาที่มนุษย์เรียนและใช้กันมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจการค้า ศาสนา การเมือง (Richards and Rodgers. 1986 : 1) สังคมและวัฒนธรรม (Noisaengsri. 1976 : 1) จากการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าโดย ชอว์ (Shaw. 1983 : 30) พบว่าในอนาคต ภาษาอังกฤษจะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญต่อการพัฒนาตลาดสากลและการติดต่อสื่อสารกับสังคมนานาชาติในด้านธุรกิจการค้ามากยิ่งขึ้นกว่าในทุกวันนี้

แม้ว่าภาษาอังกฤษจะเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ศรีวิชัย สุวรรณภักติ. 2520 : 84) และมีการกำหนดหลักสูตรภาษาอังกฤษขึ้นในปี พ.ศ. 2438 (หวานันท์ ชูदार. 2529 : 65) การจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยก็ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร เพราะเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเหล่านั้น นับว่าเป็นที่น่าเสียดายที่เสียเวลาไปมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนคนหนึ่ง ๆ จะใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษ 5 - 8 ปี เป็นอย่างน้อย แต่ก็ยังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากนัก (ศรีวิชัย สุวรรณภักติ. 2520 : 84 - 85) จะเห็นได้จากนักเรียนส่วนมากยังมีปัญหาเรื่องการฟังภาษาอังกฤษ พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่ตนอ่านโดยฉับพลันทันที่อยู่ในเกณฑ์ทำ รู้ศัพท์น้อย ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องพอควรแก่ระดับชั้น นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ (สุโร พงษ์ทองเจริญ. 2519 : 1)

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ มีมากมายหลายประการ นอกจากตัวครู นักเรียน ผู้บริหาร และสิ่งแวดลอมอื่น ๆ แล้ว ยังมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนอีกด้วย ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง และเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคน

ที่จะไม่หาความรู้และนำมาเป็นแนวปฏิบัติ เพราะความรู้ในตำราภาษาอังกฤษกับความรู้อย่างอื่นที่สอนเป็นของที่ต้องควบคู่กันไปจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ (กานดา ฃ ถาสง. 2518 : 18) /

อย่างไรก็ตาม สภาพการ เรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ก็ได้รับการกล่าวขวัญว่า ไม่แตกต่างจากการ เรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษามากนัก (ศูนย์วิจัยการ เรียนการสอนฝ่ายวิจัย และฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์. 2531 : 1) นั่นคือ ผู้สอนสอนเนื้อหาสาระให้ ผู้เรียนตามตำราที่เคยเรียน และผู้เรียนจำเนื้อหาจากผู้สอน ดังนั้น จึงมีการวิจารณ์กันอยู่เสมอว่า นวัตกรรมของมหาวิทยาลัยมีลักษณะไม่แตกต่างจากผู้นับระดับมัธยมศึกษา คือยังไม่มีความเป็นนวัตกรรมที่สมบูรณ์ ซึ่งสภาพดังกล่าวเกิดขึ้น เพราะผู้สอนไม่ไ้มองเห็นความสำคัญของการ ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการ เรียนการสอนมาพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้ดีขึ้นเท่าที่ควร และให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น หากแต่ใช้วิธีการสอนแบบเดิมซ้ำ ๆ กันเสมอ ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนจึงเหมือนคงที่มิใช่เป็นการ เพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า การให้ความสำคัญกับการ เรียนการสอน โดยการแสวงหาข้อมูลมาปรับปรุงการเรียนการสอนของตนจึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการ เรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการ จัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าหากวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอนไม่มีความสมบูรณ์หรือพบกับอุปสรรคปัญหาแล้ว ประสิทธิภาพในการสอนและการ เรียนรู้ของผู้เรียนย่อมจะต้องลดลงอย่างแน่นอน

วิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดเป็นสถาบันการศึกษาที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง หลักสูตร 2 ปี และได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับหมวดพื้นฐาน เรียกชื่อว่า วิชาภาษาอังกฤษ 101 (อิง 101) จำนวน 2 หน่วยกิต ซึ่งวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งมีอำนาจในการที่จะจัดให้มีการเรียนการสอนในภาคใดก็ได้ตามดุลยพินิจของผู้บริหาร และความเหมาะสม โดยกำหนดจุดประสงค์ของการ เรียนรู้ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียน โดยการใช้ประโยคในรูปแบบต่าง ๆ

ได้ถูกต้อง

3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และชำนาญภาษาอังกฤษ

4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสรุปข้อความสั้น ๆ และสื่อความหมายได้

นอกจากนี้ยังได้ให้คำอธิบายรายวิชาว่า เพื่อเป็นการศึกษา และฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างบูรณาการ การใช้ศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวัน ฝึกการอ่านแบบสรุปใจความสำคัญจากบทความ ฝึกการเขียนตามคำบอก ประโยคง่าย ๆ และประโยคที่ซับซ้อน โดยครูผู้สอนสามารถประกอบการจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

1. หนังสือแบบเรียน (Textbook)

2. หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

3. นิตยสารกีฬา

4. เทปเสียงภาษาอังกฤษจากแหล่งต่าง ๆ ตามดุลยพินิจของครูผู้สอน

จากคำอธิบายรายวิชาดังกล่าว หลักสูตรได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอน อันได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออ้างอิง และอุปกรณ์การเรียนการสอนอื่น ๆ ไว้เพียงกว้าง ๆ เท่านั้น ส่วนการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยแต่ละแห่ง ดังนั้น ปัญหาและความต้องการ ของครูผู้สอนเกี่ยวกับวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนย่อมจะต้องมีอย่างแน่นอน

ตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน จำนวนนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการมีจำนวนลดน้อยลง อย่างเห็นได้ชัด ประกอบกับโอกาสที่จะได้งานทำของนักศึกษาที่สำเร็จจากวิทยาลัยพณิชยการแต่ละแห่ง ก็ลดลงไปเรื่อย ๆ เช่นกัน ดังนั้น การปรับปรุงภาพของนักศึกษาให้ดีขึ้นย่อมเป็นสิ่งที่จำเป็น (พรณี หิรพรรตนา. 2531) ทั้งนี้ การพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษนั้นย่อมเป็นหนทางอันหนึ่งที่จะช่วยในการ เปิดโอกาส การหางานทำในตลาดแรงงานของหน่วยงานเอกชน และรัฐวิสาหกิจได้

ผู้วิจัยจึงมองเห็นความจำเป็นในอันที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของวิธีสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการศึกษาดังปัญหาและความต้องการทางด้านวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพณิชยการให้ลึกซึ้งลงไปว่า ครูผู้สอนใช้วิธีสอนและสื่อการเรียนการสอนแบบใด มีปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

มากหรือน้อยเพียงใด เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยเชื่อว่าถ้าครูมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการมีความรู้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดีแล้ว ครูย่อมจะเป็นครูที่มีคุณภาพ (พรหมณี สาคริก. 2514 : 27 - 8) สามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนที่พัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแน่นอน

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการในการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการสอนและสื่อการเรียนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ
2. ทำให้ทราบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพณิชยการ ทั้ง 17 แห่ง ใช้วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนใช้ทัศนคติอย่างไรในการสอน นอกจากนั้นยังทำให้ทราบว่าควรจะใช้วิธีสอน และสื่อการเรียนใดบ้างในการที่จะช่วยให้การสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษานี้ จะศึกษาเฉพาะปัญหาและความต้องการด้านวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพณิชยการ 17 แห่ง สังกัดกรมพณิชยการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 22 คน ซึ่งเป็นจำนวนประชากรทั้งหมด และนักศึกษาวินิจฉัยพณิชยการที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อิง 101) หมวดวิชาพื้นฐานบังคับ จำนวน 700 คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความต้องการ หมายถึง ความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อันได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน เนื้อหาวิชา แบบเรียน วิธีสอน ตลอดจนความต้องการด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ 101 หมวดวิชาพื้นฐานบังคับ (อิง 101)

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อิง 101) หมวดวิชาพื้นฐานบังคับ จำนวน 2 หน่วยกิตมาแล้ว

วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ในสังกัดกรมพลศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มีฐานะเป็นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านวรรณคดี อ่านงานวิชาการ ฟังวิทยุ ทำความเข้าใจในบทสนทนาในภาพยนตร์ และใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น (ทองเพ็ญ อินทรประวิติ. ม.ป.ป. : ๑)

* การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบความสำเร็จจากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับตัวจักรสำคัญคือ ครู นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และผู้หน้าที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร (ศรีวิชัย สุวรรณภิกขุ. 2520 : 92) เพราะองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแต่จะทำงานเพื่อสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน หากขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปเสียย่อมจะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษล้มเหลวได้ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงควรใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นครูควรที่จะแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องในการสอนด้วยการเพิ่มพูนความรู้และปรับปรุงวิธีสอนของครู ซึ่งในการสอนนั้น ครูจะต้องรู้ว่าสอนอะไร และสอนอย่างไร นั่นคือ ครูจะต้องรู้เนื้อหาวิชา และวิธีสอน (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2519 : 3 - 4) ดังนั้นครูที่ดีจะต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอน เทคนิค และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม หนักแน่นหาความรู้อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสอนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีสอนเป็นผลสืบเนื่องมาจากแนวคิดเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้ภาษา (ทองเพ็ญ อินทรประวิติ. ม.ป.ป.) ระเบียบวิธีสอนมักจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปมาอยู่เสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวทฤษฎีทางภาษา และเมื่อมีแนวคิดเกี่ยวกับภาษาใหม่ขึ้นมา ก็มักจะมีระเบียบวิธีสอนใหม่ขึ้นมาด้วย แต่เท่าที่มีมายังไม่เคยปรากฏเลยว่า จะมีระเบียบวิธีสอนใดดีกว่ากัน เพราะดูเหมือนว่าแต่ละแบบมีทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับข้อดี และข้อบกพร่องของวิธีสอนแต่ละวิธี ย่อมจะทำให้ครูสามารถเลือกเอาวิธีสอนที่เหมาะสมกับความมุ่งหมายของหลักสูตร และความต้องการ ของนักเรียนในชั้นเรียนต่อไป

งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในประเทศ

จากการวิจัยเรื่องพัฒนาการ การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย (ทวานิต ชูถาวร. 2529 : 26 - 51) พบว่า วิธีสอนภาษาอังกฤษที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 คือ วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ (Grammar - Translation Method) วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) วิธีสอนแบบฟังและพูด (Audio Lingual Method) วิธีสอนแบบเอกเทศภาพ (Individualized Instruction) และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

ในปี พ.ศ. 2516 ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอน นักเรียน และครูผู้เลี้ยงเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบฟังและพูด (วันเพ็ญ ชาทวากร. 2516 : 97 - 7) พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตฝึกสอน และครูผู้เลี้ยงมีความเห็นตรงกันว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบฟัง และพูดเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในประเทศไทยในระดับชั้นกลาง ด้วยเหตุผลตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้ คือ (1) นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน (2) ในชีวิตประจำวันเด็กไทยมีโอกาสได้ฟัง หรือพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก บางคนอาจไม่ได้พูดเลย แต่วิธีสอนแบบฟังและพูดเป็นวิธีที่จะช่วยแก้ข้อบกพร่องของวิธีการสอนแบบแปลที่เน้นทางกฎเกณฑ์ ทำให้นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย

นอกจากนั้น โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตฝึกสอน และครูผู้เลี้ยงมีความเห็นตรงกันว่า แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้เหมาะสมกับวิธีการสอนแบบฟังและพูดในระดับชั้นกลาง เพราะแบบเรียนที่ใช้เป็นแบบเรียนที่นำคำศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปประโยคใหม่ ๆ มาอธิบายก่อนให้อ่านเนื้อเรื่องหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ทั้งยังเป็นแบบเรียนที่มุ่งฝึกทักษะทั้งสี่คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ

การเขียนอีกด้วย แต่เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้วิธีการสอน แบบฟังและพูดกันระดับชั้น
ของนักเรียนแล้ว นิสิตฝึกสอนและครูที่เลี้ยงมีความเห็นแตกต่างกัน คือ

๑) นิสิตฝึกสอนส่วนมากเห็นว่าวิธีสอนแบบฟัง และพูดเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา
ตอนปลาย ด้วยเหตุผลที่ว่า (1) ระดับประถมศึกษาตอนปลาย เป็นระดับเริ่มแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ
ซึ่งจำเป็นที่จะต้องวางรากฐานที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาทักษะในการฟังและพูดแก่นักเรียน (2) นักเรียน
ในระดับนี้ชอบทำกิจกรรมและวิธีสอนแบบฟังและพูด เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้มากกว่า
(3) นักเรียนอยู่ในวัยที่สามารถเลียนเสียงของภาษาใหม่ได้ง่ายและรวดเร็ว

ส่วนครูที่เลี้ยงส่วนมากเห็นว่า วิธีสอนแบบฟังและพูดเหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น เพราะ (1) นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับอุปกรณ์การสอนของครูที่ใช้ประกอบบทเรียน
(2) นักเรียนเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น และชอบที่จะแสดงออกให้คนอื่นรู้ว่าตนมีความรู้ความสามารถ ซึ่งการสอน
ด้วยวิธีฟังและพูดจะช่วยสนองความต้องการของนักเรียน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูด และเกิดความรู้สึก
ว่าตนพูดภาษาอังกฤษได้เช่นเดียวกับคนอื่น (3) นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว ดังนั้น เมื่อ
ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนนักเรียนก็พอที่จะเข้าใจคำพูดของครู

อย่างไรก็ตาม ทั้งนิสิตฝึกสอน และครูที่เลี้ยงมีความเห็นตรงกันว่า วิธีสอนแบบฟังและพูด
ไม่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเนื้อหาวิชา
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในระดับนี้มาก ถ้าสอนด้วยวิธีการฟังและพูด จะทำให้สอนไม่ครบหลักสูตร

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า วิธีสอนแต่ละวิธีมีลักษณะเด่น และเหมาะสมสำหรับการสอนในแต่ละระดับ
ถ้าครูไม่มีความรู้เรื่องวิธีสอนดีพอ การเลือกวิธีสอนมาใช้ อาจจะไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียนและ
หลักสูตรอย่างแน่นอน

ในปี พ.ศ. 2524 ได้มีการศึกษาเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพลศึกษา (ญาคา ชีระวิภาว. 2524 : ๑) ซึ่งประชากรที่ใช้ใน
การศึกษา คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา 13 แห่ง ผลการวิจัย
พบว่า

1. ในด้านการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ได้ศึกษาหลักสูตร รวบรวมเนื้อหาวิชาและเตรียม
การสอนล่วงหน้า

2. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนิยมใช้วิธีสอนแบบให้นักศึกษาฟังคำบรรยายและจดงาน
3. งานการสอน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจะเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

มากที่สุด

4. อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า การพัฒนาความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การ เรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ

5. อาจารย์ และนักศึกษามีความต้องการให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหาวิชา วิธีสอน การปกครองชั้นเรียน หนังสือประกอบบทเรียน คู่มือการสอน การผลิตเอกสาร แจนักศึกษา การจัดหาและทำอุปกรณ์การฟัง รวมทั้งการวัดและประเมินผล

จากการที่การ จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หรือวิชาอื่นใดก็ตามจะประสบความสำเร็จ ใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ตลอดจนความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนนั้น ๆ ของครูผู้สอน ซึ่งครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) (อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์. 2527 : 96 - 98) ว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมาก ว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เพราะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมให้การ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และกล้าแสดงในการพูด และโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนเห็นประโยชน์ของแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพ และในการศึกษาต่อ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาโดยยึดหลักการ เรียนรู้และการรับรู้ตามธรรมชาติ แม้ว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะมีประโยชน์อย่างมาก สำหรับผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่วิธีสอนแบบนี้ก็มีข้อบกพร่อง คือครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ไม่เหมาะสมกับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากเกินไป แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนขาดความแม่นยำในด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ต้องใช้ทั้งกิจกรรม และการสร้างสถานการณ์ ทำให้ครูต้องเสียเวลามาก นอกจากนั้นครูภาษาอังกฤษเอง ยังไม่มีแนวความรู้ เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่พอที่จะจัดการ เรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังมีชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการ เตรียมกิจกรรม ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และวิธีสอนแบบนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่เก่งเท่านั้น

จากการศึกษาความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในสิ่งที่เกี่ยวกับการสอนการอ่านนั้นพบว่า ครูส่วนมากยังนิยมใช้การแปลอยู่ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. 2520 : 257 - 259) และจากการศึกษาถึงปัญหาและความต้องการปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ (ธีระพงศ์ แก่นอินทร์. 2525 : 9) พบว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครู ที่อยู่ในระดับมาก คือปัญหานักเรียนไม่มีโอกาสได้ฟังเสียงของเจ้าของภาษาอย่างเพียงพอ และปัญหาดารส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมนั่นเอง

✱ ในทำนองเกี่ยวกับการศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 (วิรัตน์ ไวยกุล. 2513 : 94) พบว่า

1. ครูสอนภาษาอังกฤษมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยคนละ 25.34 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ แต่มี ชั่วโมงสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยเพียงคนละ 11.79 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น การที่มีชั่วโมงสอน ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย แต่มีชั่วโมงสอนวิชาอื่นค่อนข้างมากนั้น อาจจะเป็นอุปสรรคประการหนึ่งที่ทำให้ ครูไม่สามารถเอาใจใส่ปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษได้เต็มที่นัก

2. ครูสอนภาษาอังกฤษมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยได้รับการอบรมหรือเข้าสัมมนาเกี่ยวกับการ สอนภาษาอังกฤษเลย สำหรับผู้ที่เคยได้รับการอบรมนั้น ส่วนใหญ่ได้เข้ารับการอบรมที่หน่วย ศึกษาพิเศษจังหวัดเป็นผู้จัด และครูเห็นว่าสามารถนำความรู้จากการอบรมมาใช้ในการสอนได้ดี

✱ นอกจากนั้น การศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต่องานทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี 2528 (สมยศ ชันแก้ว. 2528 : 53 - 55) พบว่า ในความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนนั้น

1. ในด้านที่เกี่ยวกับสถานภาพของครูแบบสอบถามพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก ภาษาอังกฤษ แต่ในจำนวนอาจารย์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 7 คน มีผู้ที่ประสบการณ์ในการสอนภาษา ภาษาอังกฤษเกินกว่า 6 - 10 ปี เพียง 3 คนเท่านั้น ความเชี่ยวชาญในการใช้วิธีการสอนและความคุ้นตัว ในการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับวิธีสอนจึงยังมีอยู่น้อย ดังนั้น ผู้บริหาร หรือกรมพลศึกษาควรสนับสนุน

ให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีโอกาสเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในทักษะเหล่านี้ให้สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนมีความมั่นใจในความรู้ของตนมากยิ่งขึ้น

2. เกี่ยวกับสถานภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่า ตนเองมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการแปล ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้ด้านวิธีการสอนนั้นเห็นว่า ตนเองมีความรู้ในวิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ในระดับมาก และใช้วิธีสอนแบบนั้นในระดับมากถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีสอนที่เก่าแก่ และใช้มานาน แต่ในปัจจุบันก็ยังใช้กันอยู่ (สมยศ จันแก้ว. 2528 : 56 ; อ้างอิงมาจาก สมัคร สุพรรณรัตน์. 2527) ทั้งนี้แม้แนวโน้มการจักการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) แล้วก็ตาม ผลคงให้เห็นว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังไม่เป็นไปตามแนวโน้มใหม่ นั่นคือยังใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์อยู่ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า สาเหตุที่ยังคงใช้วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์อยู่ในระดับมากกว่าวิธีอื่น ๆ ก็เพราะว่าเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน คือหนังสือแพรวทิศ แอนด์ โพรเกรส (Practise and Progress) ไม่เหมาะที่จะใช้กับวิธีสอนเพื่อการสื่อสารในการพูด และการสนทนา คือไม่ได้แยกออกเป็น โนชั่นส์ (Notions) หรือฟังก์ชันส์ (Functions) และโมรระบบสถานการณ์ในการสื่อสาร หากแต่เป็นเนื้อเรื่องให้อ่านเท่านั้น จึงเหมาะสมที่จะใช้วิธีการสอนแบบแปล และไวยากรณ์มากกว่า ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแบบเรียนมีบทบาทในการกำหนดวิธีสอนของครูเช่นกัน

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลางและเห็นว่าบทบาทการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย สื่อความหมายในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีแบบบรรยาย วิธีการแสดงบทบาทสมมุติและวิธีการทำแบบฝึกหัด ในระดับปานกลาง นักศึกษามีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม วางแผนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอนและจัดกิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษในระดับน้อย

2. นักศึกษามีความต้องการทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และการแปลในระดับปานกลาง

การพัฒนาการของวิธีการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน (ทวานิต ชูदार. 2529 : 274 - 275) พบว่า ในด้านวิธีสอนภาษาอังกฤษ ช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ นั้น ครูยังคงใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์ และแปล จนกระทั่ง พ.ศ. 2483 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้รับอิทธิพลทางด้านวิธีสอนภาษาอังกฤษจากต่างประเทศซึ่งเป็นการเปลี่ยนแนวการสอนจากวิธีสอนแบบไวยากรณ์ และแปลมาเป็นวิธีสอนแบบตรง (Direct Method) เริ่มตั้งแต่หลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2480, 2491, 2493 และ 2498 ซึ่งทั้ง 4 หลักสูตรดังกล่าวได้รับอิทธิพลของวิธีสอนแบบตรง ครูสอนภาษาอังกฤษจึงเริ่มเปลี่ยนวิธีสอนแบบตรงตั้งแต่หลักสูตร พ.ศ. 2480 เป็นต้นมา จนถึงหลักสูตร พ.ศ. 2493 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2499 วิธีสอนแบบฟัง - พูด (Audio Lingual Method) เริ่มแพร่หลายเข้ามาสู่ประเทศไทย ครูสอนภาษาอังกฤษจึงเปลี่ยนแนวการสอนตามวิธีการสอนแบบตรง ซึ่งใช้ไม่สลับกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย มาเป็นวิธีการสอนแบบฟัง - พูด และเห็นได้ชัดเลยว่าในช่วงตั้งแต่หลักสูตร พ.ศ. 2503 จนถึงหลักสูตร พ.ศ. 2518 ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบฟัง - พูด ต่อมาในช่วงปลายหลักสูตร พ.ศ. 2518 ก็มีวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบอื่น ๆ แพร่หลายเข้ามาสู่ประเทศไทยอีกหลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Approach) วิธีสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยนั้น มีองค์ประกอบสำคัญในส่วนที่เป็นความเชื่อและหลักการ (Assumption and Principle) เนื้อหาหลักสูตรและสื่อการเรียน ตลอดจนวิธีสอน และเทคนิคในการสอน (Method and Techniques) ต่าง ๆ ที่ใช้ในห้องเรียน ซึ่งความเชื่อและหลักการ ของครูสอนแต่ละคนจะเป็นตัวกำหนดการ เลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคในการสอน แต่ละแบบของครู เพื่อทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการ เรียนรู้ความมุ่งหมายของหลักสูตร (สมยศ ชันแถว. 2528 : 7 ; อ้างอิงมาจาก ประพาศน์ พลทธิประภา. 2518) ซึ่งความเชื่อและหลักการ ตลอดจนวิธีสอน และเทคนิคในการสอนแต่ละแบบย่อมมีผลต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกันออกไป ดังเช่นการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ด้วยวิธีการสอนโดยใช้เพลงประกอบและด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู (พันธุศรี ลิขิตชัย. 2529 : 59 - 62) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน โดยที่กลุ่มทดลองจะเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ส่วนกลุ่มควบคุมจะเรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู และใช้เนื้อหาการเรียนเดียวกันกับกลุ่มทดลอง จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบเป็นสื่อมีผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาไต่ดีกว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู

ต่อมา ได้มีผู้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู (บวรเพ็ญ ทิระเวช. 2530 : 81 - 91) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง 79 คน จากโรงเรียนชนอมพิทยา จังหวัดนครศรีธรรมราช แลวนำมาคละกันเพื่อจับสลากแบ่งกลุ่ม ทั้งนี้กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ และกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะในขณะที่ทำการทดลองนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนแบบเน้นการปฏิบัติ (Total Physical Response) ประกอบด้วยในการสอนกลุ่มทดลอง และสังเกตเห็นว่าผู้เรียนสามารถรับรู้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้วิจัยไม่ต้องเสียเวลาแปลหรืออธิบายคำศัพท์นั้น ๆ ส่วนนักเรียนก็สามารถที่จะรู้ความหมายได้ทันทีจากท่าทางการปฏิบัติครูสาธิตให้ดู และเมื่อวิเคราะห์ความสามารถของกลุ่มทดลองแยกตามทักษะการฟัง การเขียน การอ่าน และการพูด แล้วพบว่า วิธีสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ และพัฒนาการทางด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน เพิ่มขึ้นมากกว่าวิธีการสอนตามคู่มือครู ส่วนความสามารถทางด้านกรพูดไม่แตกต่างกัน

นอกจากนั้น ยังมีผู้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู (กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. 2531 : 65 - 68) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น

กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เวียนการสอนตามกระบวนการของวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร กับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยมีเวลาในการทดลองน้อยเกินไป และผู้วิจัยมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องทอานน้อยก็ได้

งานวิจัยในต่างประเทศ

ปัญหาเกี่ยวกับการ เวียนการสอนภาษาอังกฤษมีขึ้นอยู่เฉพาะในกลุ่มประเทศที่ เวียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น แม้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็พบกับปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกัน (Campbell. 1965 : 277 - 279) และจากการสำรวจการสอนภาษาต่างประเทศในเมืองใหญ่ ๆ หลายแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า

1. ครูขาดการฝึกฝนหาความชำนาญในการพูด
2. ลักษณะการบริหาร โรงเรียนของรัฐไม่สนับสนุนให้ดำเนินโครงการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ความต้องการให้ได้มีการแลกเปลี่ยนครู และนักเรียนโดยให้ทุนเดินทางไปต่างประเทศ

มีมากขึ้น

4. ในการวางโครงการ หลักสูตร ประมวลการสอนและการ จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษานั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากครูสอนภาษาทุกระดับ ตลอดจนถึงนักการศึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

นอกจากนั้น การเพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศวิชาใดวิชาหนึ่งเข้าไปในหลักสูตร โดยมิได้สำรวจความพร้อมของครูในการสอนเสียก่อนนั้นก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาเช่นเดียวกัน และจากการศึกษาผลของการเพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศเข้าไปเป็นวิชาสามัญในหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง สรุปผลการศึกษาคือว่า ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมในการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาสเปน) มาก่อน หรือมีประสบการณ์ในภาษานั้นเลย เพียงแต่มีความรู้ในการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไป จากโรงเรียนการฝึกหัดครู เท่านั้น แต่ครูก็เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมด้วยความกระตือรือร้นสนใจ ภายหลังที่

ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับการสอนภาษาใหม่อีกแล้ว ครูก็เข้าร่วมโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา (Foreign Language Elementary School-FLES) ได้อย่างดี ยิ่งทั้งยังมีความเชื่อว่าการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กทุกคนนั้น สามารถทำได้โดยการใช่วิธีฝึกฟัง-พูด (Audio - Lingual Method) และความรู้อาษาต่างประเทศเป็นความรู้อย่างมีประโยชน์ต่อเด็กทุกคน (Gaskell. 1964 : 5077)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1967 ได้มีการศึกษาการใช่วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของ รัฐออเรกอน (Oregon State) ประเทศสหรัฐอเมริกา ตามโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา วิธีที่ครูใช้โดยหลักคือ วิธีสอนที่ใช้ดนตรี เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ และการแสดงแบบละคร รวมไปถึงการฝึกทวนซ้ำ (Drills) การแสดงบทบาท (Role Play) และการฝึกพูด ฟัง (Oral - Aural Approach) สำหรับวิธีสอนที่ครูใช้ไม่ได้หลักคือ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธีการอธิบายยกกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด-ฟัง โดยไม่มีภาพหรือของจริง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเข้าใจให้เห็นภาพพอ ตลอดจนถึงการใช้บทเรียนก่อนหรือหลังการเรียนโดยโทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐออเรกอน (Oregon State) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีต่างกัน มีการเปิดโอกาสให้ครูที่สอนภาษาเดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู และที่สำคัญพบว่า การสอนที่ดีย่อมมีการใช้วิธีสอนหลายรูปแบบ และใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนมากขึ้น (Bishop. 1967 : 2093-A)

อนึ่ง กาแลนทซีส (Kalantzis. 1972 : 1321-A) กล่าวว่า ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเกิดขึ้นเพราะครูเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือครูสอนภาษาโดยไม่คำนึงว่า ภาษานั้นเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ และมักจะสอนโดยคิดว่าภาษาเป็นสิ่งที่สามารถเลียนแบบได้ นอกจากนี้ครูมักสอนโดยคิดว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องสอนเท่านั้น จึงไม่อุทิศเวลาให้กับงานเท่าที่ควร ทั้งยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่าปัญหาทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมิใช่เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องแก้ไข แต่เพียงผู้เดียว หากเป็นปัญหาด้านบริหารของแต่ละโรงเรียนควรให้ความสำคัญและพิจารณาลึกลงไปในส่วนของหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนใช้ด้วย

ในปี ค.ศ. 1976 แอเบลราซอล (Abdelrasual. 1976 : 4538-A) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่า อุปสรรคสำคัญที่สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ไม่ดีเท่าที่ควรคือ การที่ครูใช้วิธีการสอนแบบเก่า ๆ และยังคงใช้หลักสูตรที่ล้าสมัยนั่นเอง ผู้วิจัยเรื่องนี้ ได้เสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงเรื่องหลักสูตร และวิธีสอนให้ทันสมัยขึ้น เพราะนักเรียนมีความ ต้องการที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในอนาคตของพวกเขามากกว่า

เกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษนั้น แม้จะมีข้อถกเถียงกันอย่างมากมายว่า วิธีการสอนแต่ละแบบ มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป แต่จากงานวิจัยของ ช่างรงค์ลักษณ์ อุณครินทร์ (Tamronglak U-nakarin. 1989 : 3259-A) ซึ่งทำการศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์เกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่ผู้ที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ณ มหาวิทยาลัยเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุกคนต่างเห็นพ้องตรงกันว่า การสอนกฎไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ ให้กับนักศึกษาที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นสิ่งที่จำเป็น แม้ว่าแนวการสอนใหม่ ๆ จะมุ่งเน้น การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็ตาม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือ ภาษาใดก็ตาม สื่อการสอนจะเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญยิ่ง (กรองกาญจน์ ไชยวงศ์. 2513 : 14) ทั้งนี้ เพราะสื่อการสอนจะช่วยผู้เรียนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ช่วยในการฝึกทักษะ ความเข้าใจ ช่วยให้ความเข้าใจหรือเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้นและจดจำได้นาน ช่วยประหยัดเวลาการสอน ช่วยให้การเรียนและการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานมีชีวิตชีวา เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศที่ซ้ำซากและก่อให้เกิดความอยากเรียน และสนใจในบทเรียนอีกด้วย ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุเครื่องมือ อุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการที่ผู้สอนจะนำไปใช้ในการสอนเพื่อสื่อความหมายใด ๆ ที่ผู้สอนประสงค์ที่จะส่ง หรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียน (สมหญิง กลิ่นศิริ. 2522 : 3) เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติให้แก่ผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (วรรณา เจียมทะวงษ์. 2528 : 1)

สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้การเรียนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและควรประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
2. มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการเรียนการสอน
3. มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน
4. มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของการใช้สื่อ

นอกจากนั้น สื่อการเรียนการสอนยังมีความหมายหลายประการ ต่อการจัดการเรียนการสอน

อาทิ เช่น

1. ช่วยจัดประสบการณ์ใหญ่ไว้เรียนมากขึ้น
2. ช่วยให้การจัดหาแหล่งเนื้อหาวิชาที่มีความหมาย
3. ช่วยให้การแนะนำ และควบคุมผู้เรียนให้มีปฏิริยาตอบสนองในทางที่พึงปรารถนา

สิ่งเราของสภาพการเรียนรู

4. ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนที่แตกต่างกันออกไป
5. ช่วยให้การสอนไต่ถามบรรลุตามวัตถุประสงค์
6. ช่วยให้การสอนเนื้อหาได้ง่ายขึ้น
7. ช่วยเป็นเครื่องมือให้การสอนไต่ถามเร็ว และถูกต้องมากยิ่งขึ้น (สมหญิง กลั่นศิริ.

2522 : 12 - 13)

สื่อการเรียนการสอนนี้ ถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอนเท่านั้น ถ้าทั้งสื่อการสอนเอง ไม่สามารถที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาได้ ครูจึงเป็นผู้ที่จะต้องเลือกใช้สื่อการสอนนั้น ๆ ให้เหมาะสมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษากังกล่าว (Noel and Leonard. 1962 : 1)

ดังนั้น ครูจึงควรพิจารณา และเลือกสื่อการสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับวิธีการสอน ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอนให้มากที่สุด ซึ่งข้อพิจารณาพื้นฐานในการเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน มีดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน
2. ควรให้ครู และนักเรียนได้มีโอกาสพิจารณาเลือกสื่อการสอนร่วมกัน

3. เลือกสื่อ หรือวัสดุการเรียนการสอนที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับการเรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการเลือก และการประเมินวัสดุการเรียน
5. ใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ควบคู่ความชำนาญ ไม่ควรใช้สื่อการสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง

มากเกินไป

6. พยายามหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อเสนอการสอนในรูปแบบต่าง ๆ
7. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้สอน (Bernadis. 1960 : 6-9)

งานวิจัยในประเทศ

จะเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นส่วนประกอบในการสอนของครูที่สำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนของครูประสบความสำเร็จตามจุดหมายได้เร็วขึ้น การศึกษาและสำรวจปัญหาและความต้องการทางด้านสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษาในอันที่จะหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของวิธีสอน และสื่อการสอนต่อไป ดังเช่น การศึกษาวิธีสอนไวยากรณ์อังกฤษในวิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ (บุญเรือน พุฒนารถ. 2516 : 81 - 83) ซึ่งผู้วิจัยได้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอน แบบฝึกหัดเสริมและหนังสืออ้างอิงที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ใช้วิธีสอนไวยากรณ์อังกฤษแบบฟังและพูดมากที่สุด แบบเรียนที่ใช้ในการสอนไวยากรณ์อังกฤษ (อ. 1 - 5) ได้แก่ อังกฤษ แกรมมา พอร์ ไทย สปีคเกอร์ (English Grammar for Thai Speakers) ของ อังคาม พลากรกุล (Angkap Palakornkul) และมาร์ลิส เบอร์ก (Marlys Berg) กับแพกทีส แอนด์ โพรเกรส (Practice and Progress) ของ แอล. จี. อเล็กซานเดอร์ (L.G. Alexander) สำหรับแบบฝึกหัดเสริม อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือมาสเตอร์ริง อเมริกัน อังกฤษ (Mastering American English) ของ เฮย์เดน พิลกริม (Hayden Pilgrim) และแฮกการ์ด (Haggard) หนังสือแบบฝึกหัด รีวิว ออฟ ดิ อังกฤษ แกรมมา (Rapid Review of the English Grammar) ของ ยัน แพรนนินสกาส (Jean Pranninskas) และอังกฤษ แกรมมา พอร์ ไทย สปีคเกอร์ (English Grammar for Thai Speakers)

นอกจากนั้น ยังพบว่า อาจารย์ส่วนมากใช้วารสาร เป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งวารสารที่อาจารย์ส่วนมากใช้ ได้แก่ อิงลิช ทีชิ่ง ฟอรัม (English Teaching Forum) และใช้หนังสือ เมทออด ออฟ ทีชิ่ง อิงลิช แอส อะ ฟอเรน แลנגเกวจ (Method of Teaching English As a Foreign Language) ของ ไบรซ์ แวน ซัยยอค (Bryce Van Syoc) กับวิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับชั้น ป.กศ. ของ กานคา ลินชวานนท์ เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และหนังสือ อะ ไกด์ ทู แพทเทิร์นส์ แอนด์ ยูสเอจ อิน อิงลิช (A Guide to Patterns and Usage in English) ของ เอส. เอ. ฮอร์นบี (S.A. Hornby) กับหนังสือ ทีชิ่ง ออฟ อิงลิช แกรมม่า (Teaching of English Grammar) ของ ชาร์ลส์ ซี. ฟรีส (Charles C. Fries) เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์อังกฤษ

ในปีเดียวกัน ได้มีผู้ศึกษาวิธีสอน แบบเรียน และบทเรียนประกอบที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ในระดับวิทยาลัยครู (จิรศิริ วัฒนศักดิ์, 2516 : 96 - 100) โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ บัณฑิตสอนเขียนอังกฤษในวิทยาลัย 4 แห่ง คือวิทยาลัยครูสวนกุหลาบวิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนที่อาจารย์ใช้สอนมากที่สุดคือ การให้นักศึกษาลอกข้อความหรือเรียงความตัวอย่างเมื่อจะสอนเขียนชนิดใหม่หรือระดับใหม่ ส่วนวิธีที่ให้เติมคำลงในช่องว่างเพื่อให้ประโยคข้อความ หรือเรียงความสมบูรณ์จะใช้ทุกชั่วโมงของการฝึกการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากนี้ ยังมีวิธีสอนอีก 2 วิธี ที่อาจารย์ส่วนมากใช้รองลงมาตามลำดับ คือวิธีที่ให้คำนำ หรือโครงสร้างมาแทนที่ในประโยค หรือเรียงความตัวอย่าง และวิธีให้เขียนเรียงความต่อจากที่ขึ้นต้นไว้ให้โดยให้คำศัพท์ และโครงสร้างที่จำเป็นในการเขียนเรื่องนั้น ๆ

สำหรับแบบเรียนที่อาจารย์ใช้ในการสอนเขียนเป็นส่วนมากคือ ไกด์เคด คอมโพสิชัน เอกเซอร์ไซส์ (Guided Composition Exercise) เบสิคไรท์ทิง รีวิว (Basic Writing Review) ไรท์ทิง เวิร์กบุ๊ก (Writing Workbook) แรปิด รีวิว ออฟ อิงลิช แกรมม่า (Rapid Review of English Grammar) และอุดร แมทีเรียลส์ (Udorn Materials) ทั้งนี้ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดจากหนังสือ ไกด์เคด คอมโพสิชัน อิน อิงลิช แลנגเกวจ ทีชิ่ง (Guided Composition in English Language Teaching) ไกด์เคด คอมโพสิชัน เอกเซอร์ไซส์ (Guided Composition Exercises) และคอมโพสิชัน ทู พิกเจอร์ส

(Composition Through Pictures) นอกจากนี้ อาจารย์จำนวนมากใช้นิตยสาร และวารสาร เป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งวารสารที่อาจารย์ส่วนมากใช้ได้แก่ อิงลิช ทีซิ่ง ฟอรัม (English Teaching Forum) และโซนนิ่งสือ แลงเกจ ทีซิ่ง อะโซนิทิฟิค แอปโพรซ (Language Teaching : A Scientific Approach) ของ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado) เป็นหนังสืออ้างอิงที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และหนังสือ โก้คเคก คอมโพสิชัน เอกเซอไซซ (Guided Composition Exercises) ของ ดี. เอช. สเปนเซอร์ (D.H. Spencer) กับหนังสือ เบสิคไรท์ทิง รีวิว (Basic Writing Review) ของ แซนดร้า อีคาร์ และคนอื่น ๆ (Sandra E. Carr and others) เป็นหนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

สำหรับอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้รูปภาพ ภาพชุด และหนังสือเป็นอุปกรณ์ในการสอน และใช้ทุกครั้งที่ทำการสอน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า อาจารย์ทุกคนที่ใช้ภาพชุดเป็นอุปกรณ์การสอนนั้น คือผู้ใช้หนังสือ เบสิคไรท์ทิง รีวิว (Basic Writing Review) เป็นแบบเรียน เพราะเป็นหนังสือที่ภาพชุดจัดประกอบไว้โดยเฉพาะอยู่แล้ว

ถึงแม้ว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอน แต่ปัญหาและความต้องการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมีอยู่ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร รวมทั้งหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นและอุปสรรคต่าง ๆ อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนั้นบรรลุความมุ่งหมายได้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้อุปกรณ์และการจัดทำอุปกรณ์ที่เป็นปัญหามากคือ ครูไม่มีโอกาสใช้บทเรียนทางโทรทัศน์ประกอบการสอน โรงเรียนไม่มีผู้ชำนาญในการผลิตสื่ออุปกรณ์การสอนโดยเฉพาะ และครูไม่ได้รับความสะดวกในการใช้วิทยุโรงเรียนประกอบการสอน (จันทร์ คุปตะวาทีน. 2521 : 70-72)

พร้อมกันนั้น ยังได้แนะนำว่า ผู้บริหารการศึกษาควรให้การสนับสนุนครูภาษาอังกฤษในการพัฒนาความรู้ในทางวิชาการ ส่งเสริมการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ทำอุปกรณ์ให้มากที่สุด

ในปี พ.ศ. 2523 ได้มีผู้วิจัยศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในการสอนภาษาฝรั่งเศส ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 8 ซึ่งประชากรคือ ครูสอนภาษา

ฝรั่งเศสของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8 จำนวน 48 คน จาก 26 โรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สื่อการสอนที่ครูส่วนมากใช้ในการสอนภาษาฝรั่งเศสทุกครั้ง ได้แก่ คู่มือครูฉบับปรับปรุง (Adaptation) และกระดานคำ สำหรับสื่อการสอนที่ครูใช้เป็นบางชั่วโมง คือ ภาพติดกับกระดาน ฉากลาก รองลงมาใช้ในการแสดงบทบาท หีบลมสกริป (Film Strip) หนังสือbulletin (Bulletin) รูปภาพจากตำราเรียน เทปบทเรียน เครื่องเล่นเทป หนังสือแบบเรียน ของตัวอย่าง ของจริง และการจัดนิทรรศการ

2. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเลือก การผลิต และการใช้สื่อการสอน คือ

2.1 ควรเป็นสื่อการสอนที่หาได้ง่าย และมีความสะดวกในการใช้ ตลอดจนควรเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการ ของผู้เรียน

2.2 ในด้านการผลิตสื่อการสอน ครูต้องการให้โรงเรียนส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษาแก่ครู

2.3 สำหรับการใช้สื่อการสอนนั้น ครูเห็นว่าควรจะได้มีการเตรียมบทเรียนล่วงหน้าก่อนที่จะนำสื่อการสอนมาใช้ และมีกิจกรรมติดตามผลภายหลังจากที่ใช้สื่อการสอนแล้ว

3. ในการใช้สื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนของครูนั้น พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น ตลอดจนทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียนภาษาฝรั่งเศส (กรองกาญจน์ ไชยวงศ์. 2523 : 12)

นอกจากนั้น ยังได้มีผู้ศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษา 13 แห่ง (อุบลาคา ชีระวิภาวี. 2524 : 9) พบว่า มีการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ หนังสือประกอบการค้นคว้า รูปภาพ เครื่องบันทึกเสียง และหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตาม ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ และในปี พ.ศ. 2528 ได้มีการวิจัยเรื่องการศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สมยศ ชันแก้ว. 2528 : 54) พบว่า ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอนและสมุดแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง ส่วนการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและการใช้การบันทึกเสียงของอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย การใช้ภาพยนตร์หรือฟิล์มสกริปประกอบการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กรณีเมื่อมีการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟัง จากการสอนโดยใช้
 เทปเสียง กับการสอนโดยใช้ภาพสไลด์ (Slide) ประกอบเทปเสียง (เขาวัดกัน บุญศิริ .
 2522 : 39) พบว่า ผลการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้การสอนโดยใช้
 ภาพสไลด์ประกอบการฟังเทปเสียงแตกต่างจากการสอนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้เทปเสียงเพียง
 อย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนการฟังโดยใช้ให้นักเรียนได้มองเห็น
 ภาพและฟังเสียงประกอบกันไปช่วยไขข้อความเข้าใจในการฟังดีกว่าการให้นักเรียนฟังเสียงจากเทป
 โดยที่ไม่มีโอกาสได้เห็นภาพของเรื่องที่ตนเองได้ฟังนั้นเลย

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1964 โกลด์แมนทำการศึกษาเพื่อสำรวจปัญหาในการสอนของครูภาษาอังกฤษใน
 โรงเรียนมัธยมศึกษา ในแมริแลนด์ (Texas) ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลปรากฏว่า ปัญหาการใช้
 สื่อทัศนวัสดุเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งในการสอนภาษาอังกฤษ โกลด์แมนมีสื่อทัศนวัสดุทั้ง
 ประเภทวัสดุและประเภทเครื่องมืออยู่ในสภาพที่ไม่ดี นอกจากนั้นครูใช้สื่อทัศนวัสดุยังขาดประสบการณ์
 ในการใช้อย่างมาก (Sullivan. 1964 : 2874-5A)

ในเวลาต่อมาได้มีการทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยการใช้แผ่นบันทึกเสียงบทเรียนภาษา
 ภาษาอังกฤษควบคู่กับการใช้ฟิล์มสตริป (Film Strip) กับประชากรผู้ใหญ่ซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้
 เวลาเรียนในห้องเรียน 1 ชั่วโมง และมีการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาครึ่งชั่วโมงด้วย
 ผลการวิจัยพบว่า ภาพมีส่วนช่วยในการเรียนภาษาได้มาก (Guenot. 1966 : 90)

ในปี ค.ศ. 1973 ซัลแมน (Szulman. 1973 : 2939-A) ได้ศึกษาความเป็นมาของ
 การใช้สื่อการสอน และการปรับปรุงเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศพบว่า ในการสอนทักษะทางคำ
 การพูดเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพควรมีห้องปฏิบัติการ
 ทางภาษา โดยใช้เครื่องบันทึกเสียง โทรทัศน์ หรือคอมพิวเตอร์ในการสอนบทสนทนา และครูสอน
 ควรใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว จะช่วยทำให้บทเรียนมี
 ความน่าสนใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง ถึงแม้ว่าสื่อการเรียนการสอนจะมีใช้สิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนการสอน แต่ก็นับได้ว่าเป็น
 องค์ประกอบที่ช่วยทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุผลตรงตามเป้าหมายได้ดีและรวดเร็วมาก

บ่งชี้ให้เห็นได้จากงานวิจัยของ ราบี (Rabie, 1979 : 3095-A) ซึ่งได้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิหร่าน พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศอิหร่านไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะขาดอุปกรณ์การสอนและสื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนมีราคาแพงมาก ทั้งยังได้เห็นว่าครูสอนและนักเรียนจะได้รับผลจากการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวมาน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผู้ให้คิดว่ามีความสามารถในการใช้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงใด

นอกจากนั้น จากงานวิจัยของ เอย์มัท (Aymat, 1983 : 3290-A) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลในเมลรัฐเปอร์โตริโก (Puerto Rico) ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการที่พวกเขาได้รับความรู้ทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนวิชาเข้ามาเป็นเวลานานถึง 12 ปี ก็เนื่องมาจากครูเตรียมการสอนไม่ดี ขาดแคลนหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จะเห็นได้ว่า จากเอกสารและการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้อ้างมาแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่า ปัญหาและความต้องการด้านวิธีสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษนั้น ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น การศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่งให้ลึกซึ้งลงไป จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงคุณภาพของวิธีการสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ควบคู่ความเชื่อว่าถ้าครุมีความสามารถ มีความรู้และรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งรู้จักการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาอย่างแน่นอน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา โดยแยกการดำเนินการวิจัยออกเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากรในการศึกษาค้นคว้า
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด 22 คน และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 700 คน จากวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมดจำนวน 17 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 18 คน และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อิง 101) ซึ่งเป็นหมวดวิชาพื้นฐานบังคับ จำนวน 542 คน ได้มาตามวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการสอน และสื่อการเรียนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา จากเอกสาร หนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ และด้านแนวปฏิบัติที่เป็นอยู่แล้ว ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง จึงหาข้อสรุปว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษามีกิจกรรมการเรียนการสอนอะไรบ้าง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาและความต้องการทางด้านวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด
2. สร้างแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำไปสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาพื้นฐานบังคับ (อิง 101) มาแล้ว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในรูปแบบสอบถามสำรวจประกอบการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสอบถามปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดเป็นเกณฑ์ในการสร้างเครื่องมือ
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาของแบบทดสอบ
5. แก้ไขเครื่องมือในการวิจัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงของแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดัวิทยาลัยที่มีภาควิชาการเรียนการสอนพลศึกษา จำนวน 3 - 4 ท่าน และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จำนวน 2 ห้องเรียน (จำนวน 50 คน)

การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเชื่อมั่นทางเครื่องมือโดยการหาค่า อัลฟา โครอนท์เฟลด์ (Alpha Coefficient α) ของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.92
2. นำแบบสอบถามกลับมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วส่งทางไปรษณีย์ไปให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 22 ชุด ตอบใ้รับกลับมา 18 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.81 และของนักศึกษาส่งแบบสอบถามไปจำนวน 700 ชุด ใ้รับกลับมา 542 ชุด คิดเป็นร้อยละ 77.43

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของค่าตอบเป็นรายข้อ แล้วจัดลำดับที่ตามความสำคัญของปัญหา โดยจำแนกปัญหา และความถี่ของการขาดตก และนำเสนอในรูปแบบตาราง และสรุปเป็นความเรียง โดยแปลความหมายเฉลี่ยตามเกณฑ์ ต่อไปนี้

4.6 - 5.0 มากที่สุด

3.6 - 4.5 มาก

2.6 - 3.5 ปานกลาง

1.6 - 2.5 น้อย

1.0 - 1.6 น้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อศึกษาความกระจายของความถี่เห็นของชุดตอบแบบสอบถาม

3. สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด จะวิเคราะห์โดยนำค่าตอบที่ได้มาจัดอันดับความถี่ของคำตอบ แล้วสรุปเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของค่าตอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่าตอบ

$\sum fX$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมดของข้อมูล

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โคยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left[\frac{\sum fx}{N} \right]^2}$$

เพื่อหาค่าความกระจายของความถี่เห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่าตรงกันมากน้อย

เพียงใด

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α -Coefficient) (ประคอง

กรรณสูตร. 2530)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อสอบ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบ หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูสอนแบบสอนตาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนและสื่อการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการทางด้านการสอนและสื่อการเรียนการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา

ตาราง 1 แสดงจำนวน และร้อยละของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามเพศ

สถานภาพตามเพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	3	16.66
2. หญิง	15	83.33
รวม	18	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 83.33) รองลงมาคือเพศชาย (ร้อยละ 16.66)

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามอายุ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
26 - 30 ปี	2	11.11
31 - 35 ปี	5	27.77
36 - 40 ปี	9	50.00
สูงกว่า 40 ปี	2	11.00
รวม	18	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ ครูผู้สอนที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี (ร้อยละ 27.77)

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
จำแนกตามสาขาวิชาเอก และวิชาโท

สาขาวิชา	วิชาเอก		วิชาโท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การสอนภาษาอังกฤษ	11	61.11	-	-
2. ภาษาอังกฤษ	4	22.22	1	5.56
3. บรรณารักษศาสตร์	1	5.56	-	-
4. การสอนภาษาไทย	1	5.56	4	22.22
5. บริหารการศึกษา	-	-	1	5.56
6. การสอนสังคมศึกษา	-	-	2	11.11
7. นิเทศการศึกษา	-	-	1	5.56
8. การสอนคณิตศาสตร์	-	-	1	5.56
9. การสอนภูมิศาสตร์	-	-	2	11.11
10. การสอนประวัติศาสตร์	-	-	3	16.67
11. ภาษาศาสตร์	-	-	2	11.11
12. ไม่ระบุ	1	5.56	1	5.56
รวม	18	100.00	18	100.00

จากการวาง 3 แสทงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 61.11) รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 22.22)

ส่วนสาขาวิชาโท ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สำเร็จสาขาวิชาการสอนภาษาไทย (ร้อยละ 22.22) รองลงมาคือ สาขาวิชาการสอนประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 16.67) สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา การสอนภูมิศาสตร์และภาษาศาสตร์ จำนวนเท่า ๆ กัน (ร้อยละ 11.11) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาษาอังกฤษ	2	11.11
2. นิเทศการศึกษา	1	5.56
3. การบริหารการศึกษา	1	5.56
4. จิตวิทยาแนะแนวการศึกษา	1	5.56
5. บรรณารักษศาสตร์	1	5.56
6. ไม่ได้ศึกษาในระดับปริญญาโท	12	66.67
รวม	18	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาในระดับปริญญาโท (ร้อยละ 66.67) รองลงมาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 11.11) สาขาวิชานิเทศการศึกษา การบริหารการศึกษา จิตวิทยาแนะแนวการศึกษา และ บรรณารักษศาสตร์ เป็นจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 5.56)

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. 1 - 5 ปี	5	27.78
2. 6 - 10 ปี	5	27.78
3. 11 - 15 ปี	6	33.33
4. 16 - 20 ปี	1	5.56
5. 21 - 25 ปี	1	5.56
รวม	18	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนประมาณ 11 - 15 ปี (ร้อยละ 33.33) รองลงมาคือ 1 - 5 ปี และ 6 - 10 ปี จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 27.78)

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจำแนกตามจำนวนชั่วโมงที่ทำการสอน

จำนวนคาบที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์	2	11.11
2. จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์	1	5.56
3. จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์	3	16.67
4. จำนวน 6 คาบ/สัปดาห์	2	11.11
5. จำนวน 8 คาบ/สัปดาห์	3	16.67
6. จำนวน 10 คาบ/สัปดาห์	1	5.56
7. จำนวน 12 คาบ/สัปดาห์	4	22.22
8. ไม่ระบุ	2	11.11
รวม	18	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนจำนวน 12 คาบ/สัปดาห์ (ร้อยละ 22.22) รองลงมา คือ 4 คาบ และ 8 คาบ/สัปดาห์ จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 16.67)

ตาราง 7 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	393	72.51
2. หญิง	149	27.49
รวม	542	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 72.51)
 รองลงมาเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 27.49)

ตาราง 8 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยศึกษาจำแนกตาม
วิทยาลัยการศึกษา และภาคทางภูมิศาสตร์

วิทยาลัยการศึกษา จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ	ภาค	จำนวน	ร้อยละ
1. อ่างทอง	50	9.23			
2. สุพรรณบุรี	34	6.27	กลาง	151	27.86
3. สมุทรสาคร	67	12.36			
4. เชียงใหม่	63	11.62			
5. สุโขทัย	40	7.38	เหนือ	133	24.54
6. ลำปาง	30	5.54			
7. ยะลา	26	4.79			
8. ตรัง	37	6.83	ใต้	113	20.84
9. ชุมพร	50	9.23			
10. มหาสารคาม	67	12.36			
11. อุตรดิตถ์	30	5.54	ตะวันออก	145	26.75
12. ศรีสะเกษ	29	5.35	เฉิงเหนือ		
13. ชัยภูมิ	19	3.51			
รวม	542	100.00		542	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ขอแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดมหาสารคาม จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 12.36) รองลงมาคือ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (ร้อยละ 11.62)

เมื่อพิจารณานักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่ขอแบบสอบถามตามภาคภูมิศาสตร์ ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง ขอแบบสอบถามมากที่สุด (ร้อยละ 27.86) รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 26.75)

ตาราง 9 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
1. ภาคเหนือ	116	21.40
2. ภาคกลาง	144	26.57
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	169	31.18
4. ภาคใต้	111	20.48
5. ภาคตะวันออก	2	.37
รวม	542	100.00

จากตาราง 9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีส่วนใหญ่อาศัยภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 31.18) รองลงมาคือ ภาคกลาง (ร้อยละ 26.57)

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	590	97.79
2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	5	.92
3. ไม่ระบุ	7	1.29
รวม	542	100.00

จากตาราง 10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 97.79)

ตาราง 11 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
จำแนกตามแผนการเรียน

โปรแกรมการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. วิทยาศาสตร์ - คณิต	109	20.12
2. ศิลป - ภาษา	124	22.88
3. ศิลป - คำนวณ	67	12.36
4. พละนันทิย	91	16.79
5. เกษตรกรรม	28	5.18
6. พาณิชยการ	11	2.03
7. ศิลปศึกษา	5	0.92
8. คหกรรม	4	0.74
9. อุตสาหกรรม	33	6.09
10. ไม่ระบุ	70	12.92
รวม	542	100.00

จากตาราง 11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา
จากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป - ภาษา (ร้อยละ 22.88) รองลงมาคือ แผน
การเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิต (ร้อยละ 20.12) และแผนการเรียนพละนันทิย (ร้อยละ 16.79) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจำแนกตาม รายวิชาเอก

รายวิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
1. พลศึกษา	370	68.27
2. สุขศึกษา	42	7.75
3. วิทยาศาสตร์พลศึกษา	130	23.99
รวม	542	100.00

จากตาราง 12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เลือกเรียน วิชาพลศึกษาเป็นรายวิชาเอก (ร้อยละ 68.27) รองลงมาคือ วิชาวิทยาศาสตร์พลศึกษา (ร้อยละ 23.99)

ตาราง 13 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. สูง	3	0.55
2. ปานกลาง	435	80.26
3. ต่ำ	104	19.19
รวม	542	100.00

จากตาราง 13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง (ร้อยละ 80.26)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อปัญหาและความต้องการทางด้านการเรียนการสอน

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	$\bar{X}$	S.D.
1. ความสามารถทางด้านการฟัง	3.00	0.82
2. ความสามารถทางด้านการพูด	3.00	0.67
3. ความสามารถทางด้านการอ่าน	2.50	1.01
4. ความสามารถทางด้านการเขียน	2.89	0.87
5. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	3.00	0.67
6. ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา เป็นภาษาอังกฤษ	2.89	0.66
รวม	2.88	0.81

จากตาราง 14 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาด้านความสามารถทางด้านการฟัง การพูด และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน และเขียนมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมาคือ ความสามารถทางด้านการเขียน และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นภาษาอังกฤษเท่าๆกัน ($\bar{X} = 2.89$) ส่วนปัญหาที่พบในระดับน้อยคือ ความสามารถทางด้านการอ่าน ($\bar{X} = 2.50$)

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาคำนวณวิธีสอน

ปัญหาคำนวณวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร	3.33	0.82
2. การสอนทักษะการพูดตามหลักสูตร	3.44	0.96
3. การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร	3.11	1.05
4. การสอนทักษะการเขียนตามหลักสูตร	3.33	1.05
5. ความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร	2.78	0.71
6. ความชำนาญในการสอนทักษะการฟังและการพูด เพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา	3.00	0.82
7. ความชำนาญในการสอนทักษะการอ่านและเขียน เพื่อการศึกษาของนักศึกษา	3.11	0.87
รวม	3.15	0.91

จากตาราง 15 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาคำนวณวิธีสอนทั้งคำนวณรวม
และแยกเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการสอนทักษะการพูดตามหลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ย
มากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือการสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร และการสอนทักษะการเขียน
ตามหลักสูตรเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.33$) การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.11$) และความ
ชำนาญในการสอนทักษะการฟังและการพูดเพื่อประกอบอาชีพของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.00$) และ
ความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาค้นเนื้อหาวิชา

ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. ความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับระดับ ความสามารถของนักศึกษา	3.83	0.96
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกับเวลา สำหรับการเรียนการสอน	3.33	1.25
3. เนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย	2.89	1.05
4. ความสัมพันธ์ของการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ให้สัมพันธ์กับรายวิชาเอกของนักศึกษา	3.44	1.21
รวม	3.37	1.17

จากตาราง 16 แสดงว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาค้นเนื้อหาวิชา
ในค่านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับระดับ
ความสามารถของนักศึกษา มีปัญหาค้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนในระดับปานกลาง คือ ความสัมพันธ์
ของการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับรายวิชาเอกของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.44$)
รองลงมาคือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกับเวลาสำหรับการเรียนการสอน
($\bar{X} = 3.33$) และเนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X} = 2.89$)
ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาท่านแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง

ปัญหาท่านแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง	$\bar{X}$	S.D.
1. การสนับสนุนการสร้างแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะท่าน พลศึกษา	3.72	1.24
2. แบบเรียนมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.33	1.15
3. แบบเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	3.50	0.83
4. ความเพียงพอของตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอน	3.83	0.96
รวม	3.59	1.10

จากตาราง 17 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหากับแบบเรียนและหนังสืออ้างอิงในค่ารวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหากับแบบเรียนและหนังสืออ้างอิงอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง กล่าวคือ ระดับมาก ความเพียงพอของตำราหรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ การสนับสนุนการสร้างแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะท่านพลศึกษา ($\bar{X} = 3.72$)

ส่วนปัญหาที่พบในระดับปานกลาง คือ ประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมาคือ แบบเรียนมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.33$)

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาค้นอุปกรณ์การเรียนการสอน

ปัญหาค้นอุปกรณ์การเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสนับสนุนให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	3.72	1.33
2. การสนับสนุนในค่านเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง	3.22	1.23
3. การสนับสนุนควมแนวเสียงภาษาอังกฤษ	3.17	1.17
4. งบประมาณที่ได้รับเพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.39	1.16
5. การสนับสนุนในค่านเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ	3.06	1.43
6. การสนับสนุนควมแนวภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ฟอลโล มี (Follow Me)	3.17	1.42
รวม	3.28	1.35

จากตาราง 18 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีปัญหาค้นอุปกรณ์
การเรียนการสอนในค่านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาในระดับมาก คือ การสนับสนุนให้มีห้องปฏิบัติการ
ทางภาษา ($\bar{X} = 3.72$) ส่วนที่พบในระดับปานกลาง คือ งบประมาณที่ได้รับเพื่อการผลิตสื่อการเรียน
การสอน ($\bar{X} = 3.39$) การสนับสนุนในค่านเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง ($\bar{X} = 3.22$) การสนับสนุน
ควมแนวเสียง และแถบภาพภาษาอังกฤษ เช่น ฟอลโล มี (Follow Me) เท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.17$)
การสนับสนุนในค่านเครื่องเล่น วี ดี โอ เทป ($\bar{X} = 3.06$) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับปัญหาค้นคว้านักศึกษา

ปัญหาค้นคว้านักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ความสามารถทางด้านการฟัง และการพูด	3.61	1.30
2. ความสามารถทางด้านการอ่าน และการเขียน	3.89	1.05
3. ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ	4.00	1.15
4. หัสนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	3.22	1.13
5. เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.17	1.01
6. เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.22	1.31
รวม	3.51	1.22

จากตาราง 19 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาค้นคว้านักศึกษาในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.51$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาค้นคว้านักศึกษาที่พบในระดับมาก คือ ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ ความสามารถทางด้านการอ่าน และการเขียน ($\bar{X} = 3.89$) และความสามารถทางด้านการฟังและการพูด ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ

ส่วนปัญหาที่พบในระดับปานกลางคือ เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หัสนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.22$) และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.17$) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	$\bar{X}$	S.D.
1. ความต้องการที่จะเข้ารับการอบรมทักษะการฟัง และการพูด	3.94	0.78
2. ความต้องการที่จะเข้ารับการอบรมทักษะการอ่านและการเขียน	3.94	0.85
3. ความต้องการที่จะเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน	4.17	0.83
4. ความต้องการไปศึกษา ศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น	4.22	0.85
รวม	4.06	0.61

จากตาราง 20 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการด้านความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในค่ารวมและแยกเป็นรายข้อในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการไปศึกษา ศึกษาดูงานต่างประเทศ
ในระยะสั้นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือ ต้องการเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน ($\bar{X} = 4.17$) ความต้องการที่จะเข้ารับการอบรม
ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการด้านวิธีสอน

ความต้องการด้านวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค การสอนระหว่างวิทยาลัย	3.61	1.11
2. ต้องการเข้ารับการอบรมเรื่องวิธีสอนซึ่งสามารถนำไปใช้ ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.39	0.68
3. การเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมาให้คำแนะนำ ในภาคฤดูร้อน	4.17	0.83
4. การจัดทำโครงการทดลองเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสม สำหรับนักศึกษา	4.06	0.85
รวม	4.05	0.92

จากตาราง 21 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการด้านวิธีสอน
ทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายข้อในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษต้องการเข้าอบรมเรื่องวิธีสอน
ซึ่งสามารถนำไปใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ
การเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมาให้คำแนะนำในภาคฤดูร้อน ($\bar{X} = 4.17$)
การจัดทำโครงการทดลองเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.06$) และควรมี
การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคการสอนระหว่างวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.61$)
ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการด้านเนื้อหาวิชา

ความต้องการด้านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระยะเวลา	4.22	0.79
2. การเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ	4.22	0.79
3. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นเพื่อการ ประกอบอาชีพในอนาคต	3.49	1.18
4. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	4.06	0.85
รวม	4.11	0.92

จากตาราง 22 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีความต้องการด้านเนื้อหา
วิชาทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการ
ปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด
เท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือ การปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
($\bar{X} = 4.06$) และควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นเพื่อการประกอบอาชีพ
ในอนาคต ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการค่านิยมเรียนและหนังสืออ้างอิง

ความต้องการค่านิยมเรียนและหนังสืออ้างอิง	$\bar{X}$	S.D.
1. ความต้องการในการจัดทำแบบเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม กับนักศึกษา	4.33	0.67
2. ความต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของ นักศึกษา	4.44	0.60
3. การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิงการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้เพียงพอ	4.33	0.58
4. ความต้องการงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ	4.17	0.50
รวม	4.31	0.56

จากตาราง 23 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการค่านิยมเรียน
และหนังสืออ้างอิงทั้งค่ารวมและแยกเป็นรายข้อในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการ
หนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับนักศึกษามากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ ความต้องการ
ในการจัดทำแบบเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษา การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อ
หนังสืออ้างอิงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 4.33$) และต้องการ
งบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิง ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความต้องการคัดค้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

ความต้องการคัดค้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. ต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา	4.11	0.74
2. ต้องการที่จะได้รับเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง พร้อมม้วนแถบ บันทึกเสียงประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	4.33	0.67
3. ต้องการที่จะได้รับเครื่องเล่น แถบบันทึกภาพพร้อมม้วนแถบ บันทึกภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	4.44	0.68
4. ต้องการที่จะได้รับงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน	4.06	0.70
รวม	4.23	0.69

จากตาราง 24 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความต้องการคัดค้านอุปกรณ์การเรียนการสอนทั้งค่ารวมและแยกเป็นรายข้อในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการที่จะได้รับเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ พร้อมม้วนแถบบันทึกภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ ต้องการที่จะได้รับเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงพร้อมม้วนแถบบันทึกเสียงประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.33$) ต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา ($\bar{X} = 4.11$) และต้องการที่จะได้รับงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน ($\bar{X} = 4.06$)

ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับความทองการกานตัวนักศึกษา

ความทองการกานตัวนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. การใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา	3.56	1.07
2. จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟังและการพูด	3.61	0.95
3. จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่านและการเขียน	3.50	0.76
4. การจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	3.50	0.76
รวม	3.54	0.93

จากตาราง 25 แสดงว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความทองการกานตัวนักศึกษา
ในด้านรวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทองการจัดทำ
โครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟัง และการพูดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมาคือ การใช้
วิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าใหม่ ($\bar{X} = 3.56$) การจัดทำโครงการ
แนะแนวประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ และจัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่าน
และการเขียนเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพหุศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการทางด้านการ
วิธีสอนและสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพหุศึกษา
เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษของครู	$\bar{X}$	S.D.
1. ความสามารถทางด้านการฟัง	3.02	0.89
2. ความสามารถทางด้านการพูด	2.95	0.94
3. ความสามารถทางด้านการอ่าน	3.08	0.89
4. ความสามารถทางด้านการเขียน	3.06	0.96
5. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน และเขียน	2.83	1.00
6. ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นภาษาอังกฤษ	2.81	1.10
รวม	2.96	0.97

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษ
ของครูทั้งด้านรวม และแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านความสามารถทางด้านการอ่าน มีปัญหามากที่สุด
($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือ ด้านความสามารถทางด้านการเขียน ($\bar{X} = 3.06$) และ
ด้านความสามารถทางด้านการฟัง ($\bar{X} = 3.02$) ความสามารถทางด้านการพูด
($\bar{X} = 2.95$) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน และเขียน ($\bar{X} = 2.83$)
และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.81$) ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
เกี่ยวกับปัญหาคำนวณวิธีสอน

ปัญหาคำนวณวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร	3.05	0.83
2. การสอนทักษะการพูดตามหลักสูตร	3.04	0.85
3. การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร	3.06	0.86
4. การสอนทักษะการเขียนตามหลักสูตร	3.09	0.84
5. ความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร	3.03	0.93
6. ความชำนาญในการสอนทักษะการฟังและการพูดเพื่อ การประกอบอาชีพของนักศึกษา	3.05	0.90
7. ความชำนาญในการสอนทักษะการอ่านและเขียนเพื่อการศึกษา ของนักศึกษา	3.04	0.90
รวม	3.05	0.88

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาคำนวณวิธีสอนของครูทั้งค่ารวมและแยกเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ ผลปรากฏว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การสอนทักษะการเขียนตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.09$) รองลงมาคือ การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.06$) การสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร และความชำนาญในการสอนทักษะการฟัง การพูดเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.05$) ความชำนาญในการสอนทักษะการอ่านและเขียนเพื่อการศึกษาของนักศึกษา และการสอนทักษะการพูดตามหลักสูตรเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 3.04$) และความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
เกี่ยวกับปัญหาค่านเนื้อหาวิชา

ปัญหาค่านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. ความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ กับระดับความสามารถของนักศึกษา	3.13	0.86
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกับ เวลาสำหรับการเรียนการสอน	3.04	0.88
3. เนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.07	0.95
4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับรายวิชาเอก ของนักศึกษา	2.97	0.99
รวม	3.05	0.92

จากตาราง 28 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาค่านเนื้อหาวิชา
ทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่านความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชากับ
ความสามารถของนักศึกษาเป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 3.13$) รองลงมาคือ ค่านเนื้อหาวิชา
ที่สอดคล้องกับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{X} = 3.07$) ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดใน
หลักสูตรกับเวลาสำหรับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.04$) และค่านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีความ
สัมพันธ์กับรายวิชาเอกของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.97$) ตามลำดับ

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค้นแบบเรียน และหนังสืออ้างอิง

ปัญหาค้นแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง	$\bar{X}$	S.D.
1. การสนับสนุนการสร้างแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เฉพาะคณาพลศึกษา	3.01	1.00
2. แบบเรียนมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.13	0.95
3. แบบเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	3.21	1.01
4. จำนวนของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในห้องสมุด	2.82	1.03
5. จำนวนของหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษในห้องสมุด	2.80	1.04
รวม	2.99	1.02

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาค้นแบบเรียนและหนังสืออ้างอิงทั้งค่ารวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การฟัง การเขียน และการพูด ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือ ความสอดคล้องของแบบเรียนกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.13$) การสนับสนุนการสร้างแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะคณาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.01$) จำนวนของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในห้องสมุด ($\bar{X} = 2.82$) และจำนวนหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษในห้องสมุด ($\bar{X} = 2.80$) ตามลำดับ

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาคำอุปกรณการเรียนการสอน

ปัญหาคำอุปกรณการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา	2.73	1.19
2. การสนับสนุนเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง	2.69	1.21
3. การสนับสนุนม้วนแถบบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ	2.65	1.23
4. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน	2.66	1.20
5. การสนับสนุนเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ	2.69	1.25
6. การสนับสนุนม้วนแถบบันทึกภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ฟอล์โล มี (Follow Me)	2.70	1.26
รวม	2.68	1.22

จากตาราง 30 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาคำอุปกรณการเรียนการสอนทั้งค่ารวมและแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ค่าการสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา ($\bar{X} = 2.73$) รองลงมาคือ การสนับสนุนม้วนแถบภาพการสอนภาษาอังกฤษเช่น ฟอล์โล มี (Follow Me) ($\bar{X} = 2.70$) การสนับสนุนเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงและเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ คะแนนเฉลี่ยเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 2.69$) การจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.66$) และการสนับสนุนม้วนแถบบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค่านักศึกษา

ปัญหาค่านักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. ความสามารถทางด้านการฟัง และการพูด	2.87	0.87
2. ความสามารถทางด้านการอ่าน และเขียน	2.84	0.87
3. ความเอาใจใส่วิชาภาษาอังกฤษ	2.82	0.90
4. ทักษะที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	2.90	0.99
5. เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	2.82	0.88
6. เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	2.92	0.89
รวม	2.86	0.90

จากตาราง 31 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาค่านักศึกษาทั้งด้านรวม และแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 86$) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมาคือ ทักษะที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ($X = 2.90$) ความสามารถทางด้านการฟังและการพูด ($\bar{X} = 2.87$) ความสามารถทางด้านการอ่านและเขียน ($\bar{X} = 2.84$) ความเอาใจใส่วิชาภาษาอังกฤษและเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่า ๆ กัน ($\bar{X} = 2.82$) ตามลำดับ

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเกี่ยวกับความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

ความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูควรเข้าร่วมอบรมทักษะการฟัง และการพูด	3.59	0.96
2. ครูควรเข้าร่วมอบรมทักษะการอ่าน และเขียน	3.51	1.01
3. ครูควรเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน	3.58	1.01
4. ครูควรไปศึกษา ศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น	3.31	1.11
รวม	3.50	1.03

จากตาราง 32 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความต้องการด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูค่ารวม และแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ครูควรเข้าร่วมอบรมทักษะการฟัง และพูดมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ ครูควรเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน ($\bar{X} = 3.58$) ครูควรเข้าร่วมอบรมทักษะการอ่านและเขียน ($\bar{X} = 3.51$) และควรไปศึกษา ศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการทางคำวิจารณ์

ความต้องการทางคำวิจารณ์	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูควรเข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคการสอนระหว่างวิทยาลัย	3.72	0.90
2. ครูควรได้รับการอบรมเรื่องวิธีสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.83	0.91
3. วิทยาลัยควรเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมาให้ความแนะนำบุคลากรครูสอน	3.56	1.03
4. ครูควรจัดทำโครงการทดลองเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา	3.68	0.99
รวม	3.70	0.98

จากตาราง 33 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการทางคำวิจารณ์ของครู
คำรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน
ค่าที่คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูควรได้รับการอบรมเรื่องวิธีสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ใน
วิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ ครูควรเข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิคการสอนระหว่างวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.72$) ครูควรจัดทำโครงการทดลอง
เพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา ($\bar{X} = 3.68$) และวิทยาลัยควรเชิญผู้เชี่ยวชาญ
ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมาให้ความแนะนำบุคลากรครูสอน ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
เกี่ยวกับความต้องการด้านเนื้อหาวิชา

ความต้องการด้านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	S.D.
1. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระยะเวลา	3.57	1.00
2. การเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ	3.03	1.11
3. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต	3.72	1.10
4. การปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	3.77	1.01
รวม	3.52	1.10

จากตาราง 34 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาตามรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.52$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อด้านเนื้อหาวิชาทั้ง
ในระดับมากและระดับปานกลาง กล่าวคือ ในระดับมาก ต้องการปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษา
ในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาคือ ต้องการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้น
เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.72$)

ส่วนความต้องการในระดับปานกลางคือ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสม
กับระยะเวลา ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ
($\bar{X} = 3.03$)

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านแบบเรียน และหนังสืออ้างอิง

ความต้องการด้านแบบเรียน และหนังสืออ้างอิง	$\bar{X}$	S.D.
1. ความต้องการแบบเรียนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของ นักศึกษา	3.78	0.92
2. ความต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับ ของนักศึกษา	3.69	0.92
3. การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือแบบเรียน วิชาภาษาอังกฤษให้เพียงพอ	3.65	1.01
4. การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ	3.57	1.04
รวม	3.67	0.98

จากตาราง 35 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านแบบเรียนและหนังสือ
อ้างอิงวิชาภาษาอังกฤษทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายข้อ อยู่ในระดั้มาก ($\bar{X} = 3.67$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความต้องการแบบเรียนที่มีคุณภาพเหมาะสม
กับระดับของนักศึกษามากที่สุด ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ ต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสม
กับระดับของนักศึกษามากที่สุด ($\bar{X} = 3.69$) ต้องการงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือแบบเรียน
ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.65$) และหนังสืออ้างอิงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ ($\bar{X} = 3.57$)
ตามลำดับ

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

ความต้องการด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.
1. การสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา	3.64	1.15
2. เครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงพร้อมมวลแถบบันทึกเสียง ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	3.60	1.15
3. เครื่องเล่นแถบเทปภาพ พร้อมมวลแถบเทปภาพ ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	3.54	1.20
4. งบประมาณในการผลิตสื่อการสอน	3.52	1.17
รวม	3.58	1.17

จากตาราง 36 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน
ด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน
มีทั้งในระดับมากและระดับปานกลาง กล่าวคือ ในระดับมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการการสนับสนุน
ห้องปฏิบัติการทางภาษา ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ เครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงพร้อมมวลแถบ
บันทึกเสียงประกอบการสอน ($\bar{X} = 3.60$)

ส่วนในระดับปานกลาง คือ ความต้องการเครื่องเล่นแถบเทปภาพ พร้อมมวลแถบเทปภาพ
ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.54$) รองลงมาคือ งบประมาณในการผลิตสื่อการสอน
($\bar{X} = 3.52$)

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านตัวนักศึกษา

ความต้องการด้านตัวนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1. การคัดเลือกนักศึกษาเข้าใหม่โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ ในการคัดเลือกวิชาหนึ่ง	3.18	1.08
2. จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟัง และพูด	3.47	1.11
3. จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่าน และเขียน	3.46	1.08
4. การจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	3.48	1.10
รวม	3.54	1.10

จากตาราง 37 แสดงว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการในค่านตัวนักศึกษาเองทั้งค่า
รวม และแยกเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.54$)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ควรจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของ
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ การจัดทำโครงการสอน
ซ่อมเสริมทักษะการฟัง และพูด ($\bar{X} = 3.47$) การอ่าน และการเขียน ($\bar{X} = 3.46$)
และการคัดเลือกนักศึกษาเข้าใหม่โดยใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.18$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษา
ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 38 แสดงจำนวนและร้อยละความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับปัญหาและ
ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยศึกษา

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่ำมาก	9	25.0
2. ควรผลิตตำราและคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็น มาตรฐานเดียวกันทุกวิทยาลัยและตรงตามหลักสูตร	6	16.67
3. ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	3	8.33
4. นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ	3	8.33
5. กรมพลศึกษาควรจัดประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	3	8.33
6. ผู้บริหารของวิทยาลัยควรมองเห็นความสำคัญของวิชา ภาษาอังกฤษ	2	5.56
7. ผู้บริหารของวิทยาลัยควรสนับสนุนเงินงบประมาณ	2	5.56
8. ควรมีการอบรมวิธีสอนภาษาอังกฤษแก่ครูผู้สอนเป็นระยะ เพื่อให้ทันสมัยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์	2	5.56
9. ควรเพิ่มเวลาเรียนให้เพียงพอจำนวนเนื้อหาในหลักสูตร	2	5.56
10. ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษและเวลาเรียนให้มากขึ้น	1	2.78
11. ควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการนำไปใช้	1	2.78
12. ควรจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตามความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน	1	2.78

ตาราง 38 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
13. สื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษควรเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น เพราะที่มีอยู่แล้วไม่เพียงพอ	1	2.78
รวม	36	100.00

จากตาราง 38 แสดงว่า ความคิดเห็นและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ พบว่า ปัญหาของการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คือ พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษต่ำมาก (ร้อยละ 25.0) รองลงมาคือ การผลิตตำราและคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกวิทยาลัย และตรงตามหลักสูตร (ร้อยละ 16.67) ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นักศึกษาที่สนใจแต่ไม่คิดต่อวิชาภาษาอังกฤษ และกรมพลศึกษาควรจัดประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเท่า ๆ กัน (ร้อยละ 8.33) ตามลำดับ

ตาราง 39 แสดงจำนวนและร้อยละ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่มต่อการพัฒนา
การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

ข้อคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสามารถของนักศึกษามีไม่เท่ากัน ทำให้นักศึกษาบางคน ไม่อยากเรียน	15	15.46
2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อย	13	13.40
3. วิทยาลัยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ	12	12.37
4. ขาดสื่อการเรียนการสอนและแบบเรียนภาษาอังกฤษ	6	6.19
5. เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกับระดับมัธยมศึกษา	6	6.19
6. เวลาในการเรียนการสอนมีน้อยเกินไป	5	5.16
7. ครูไม่ได้เน้นการสอนทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนเลย	4	4.12
8. นักศึกษาไม่มีทักษะการพูด และการฟัง	4	4.12
9. ครูอธิบายไม่ชัดเจน นักศึกษาจึงไม่เข้าใจบทเรียน	2	2.06
10. ขาดหนังสือค้นคว้าประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ	2	2.06
11. นักศึกษามาจากโปรแกรมการเรียนชั้น ม. ปลายต่างกัน	2	2.06
12. ขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา	2	2.06
13. ครูสอนโดยวิธีบรรยายมากเกินไป ความรู้จึงเน้นเนื้อหาทางคำ ไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่	2	2.06
14. หักคะแนนของนักศึกษาที่วิชาภาษาอังกฤษไม่ดี	2	2.06
15. ขาดหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับนักศึกษา	2	2.06
16. นักศึกษาไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ	2	2.06
17. หน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษมีน้อยมาก	2	2.06
18. ครูขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนนักศึกษา	2	2.06

ตาราง 39 (ต่อ)

ข้อคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
19. ครูสอนตามความถนัดของตนเอง ไม่ได้คำนึงถึงพื้นฐานของนักศึกษา	2	2.06
20. การจัดสอนภาษาอังกฤษมีน้อยมาก ไม่มุ่งเน้นจริงจัง	2	2.06
21. ขาดหลักสูตรการเรียนการสอนที่แน่นอน	1	1.03
22. ขาดงบประมาณในการจัดซื้อหนังสืออ้างอิง	1	1.03
23. วิชาภาษาอังกฤษเรียนยาก	1	1.03
24. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ	1	1.03
25. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่สัมพันธ์กับวิชาเอก	1	1.03
26. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีน้อยมาก	1	1.03
27. จำนวนนักศึกษานี้มาก แต่ครูผู้สอนมีน้อย	1	1.03
28. นักศึกษาไม่รู้จักศัพท์	1	1.03
รวม	97	100.00

จากตาราง 39 แสดงว่า ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่พบมากที่สุด คือ ปัญหาความสามารถของนักศึกษามีไม่เท่าเทียมกัน ทำให้นักศึกษาบางคนไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 15.46) รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาน้อย (ร้อยละ 13.40) วิทยาลัยพลศึกษาทพุดลากรที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 12.37) ขาดสื่อการเรียนการสอนและแบบเรียนภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาสอนกับระดับมัธยมศึกษาเท่า ๆ กัน (ร้อยละ 6.19)

ตาราง 40 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยศึกษา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีสื่อการสอน เช่น ม้วนแถบบันทึกเสียง ม้วนแถบบันทึกภาพและหนังสือพิมพ์ประกอบการสอน	66	13.52
2. ควรสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพ และการศึกษาในระดับสูงตลอดจนใช้ในชีวิตประจำวัน	40	8.12
3. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	32	6.56
4. ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษ	30	6.15
5. ควรให้มีการสอนซ่อมเสริม/สอนพิเศษแก่คนที่สนใจ/เรียนอ่อน	20	4.10
6. ควรจัดครูที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงมาสอน	19	3.89
7. ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	19	3.89
8. ควรมีหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ไ้มาครุฐาน	14	2.87
9. ควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา	13	2.66
10. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกเขียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	13	2.66
11. ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษา	13	2.66
12. ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยตรง	13	2.66
13. ควรให้ความรู้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างน้อยวันละคำ	12	2.46
14. ควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง การพูด อ่าน - เขียน จิตนิทรรศการ	12	2.46
15. ควรใช้เทคนิคการสอนที่คี่ใหม่ ๆ เหมาะกับระดับนักศึกษา	11	2.25
16. ควรเชิญวิทยากรมาอบรมชี้แนะเรื่องวิธีการสอน/วิธีเรียน	11	2.25

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
17. ควรจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับนักศึกษา	11	2.25
18. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการฟัง	10	2.05
19. ควรให้มีการเรียนการสอนที่เข้มข้นกว่านี้ (Intensive Course)	8	1.64
20. ควรให้นักศึกษาได้ฝึกหัดการอ่านมาก ๆ	8	1.64
21. ควรมีหนังสือภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนให้มากขึ้น และ ให้พอเพียง	6	1.23
22. ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น	5	1.03
23. ควรให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกภาคเรียน	5	1.03
24. ครูควรสอนซ้ำ ๆ แบบชั้นมัธยมศึกษาใช้ภาษาง่าย ๆ	5	1.03
25. เนื้อหาวิชาควรง่ายลงกว่าเดิม และลดเนื้อหาวิชาลง	5	1.03
26. ควรเพิ่มบุคลากรที่สอนภาษาอังกฤษ	5	1.21
27. ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้ยากขึ้น/มากขึ้น	5	1.21
28. ครูควรสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานในตอนต้น	5	1.03
29. ควรให้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ	4	0.82
30. ควรเชิญวิทยากรจากต่างประเทศมาบรรยายสนทนาให้นักศึกษาฟัง	4	0.82
31. ครูควรให้ความสนใจเด็กที่เรียนอ่อนและเอาใจใส่การสอน นักศึกษาทุกคน	4	0.82
32. ควรมีการเล่นเกม นิทาน หรือสอนร้องเพลง ภาษาอังกฤษ	4	0.82
33. ควรมีหนังสืออ้างอิงวิชาภาษาอังกฤษในห้องสมุดมากกว่านี้	4	0.82
34. ไม่ควรมีวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร	4	0.82
35. ครูควรจัดเตรียมเอกสารคำสอนให้กับนักศึกษา	3	0.62

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
36. ควรมีการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ หัตถาจารย์ใน/นอกประเทศ	3	0.62
37. ควรจัดตั้งชมรมภาษาอังกฤษ	3	0.62
38. ครูผู้สอนควรมีนิสัยดี เข้าใจลูกศิษย์ ทุกสภาพ	3	0.62
39. ครูควรแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยควบ	3	0.62
40. นักศึกษาควรมีโอกาสได้ประสบการณ์ตรงกับเจ้าของภาษา	3	0.62
41. ครูควรเอาใจใส่นักศึกษาทั่วไปที่เรียนอ่อน	3	0.62
42. ควรให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษมากกว่านี้	2	0.41
43. ควรเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	2	0.41
44. ครูควรคำนึงถึงความสามารถของนักศึกษา	2	0.41
45. ครูควรให้การบ้าน/แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	2	0.41
46. ครูควรถามนักศึกษากว่าเข้าใจบทเรียนเพียงใด	2	0.41
47. ควรจัดการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระยะเวลา	1	0.21
48. ควรให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาที่สนใจ	1	0.21
49. ควรให้มีการสอบแข่งขันทักษะพูด ฟัง อ่าน เขียน	1	0.21
50. ควรจัดตั้งศูนย์ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา	1	0.21
51. ควรบังคับให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษ 1 วัน/สัปดาห์	1	0.21
52. ครูควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษ	1	0.21
53. ควรให้นักศึกษาได้แสดงออกโดยการให้ภาษาอังกฤษหน้าชั้น	1	0.21
54. ทุกวิทยาลัยควรมีการสอนภาษาอังกฤษเป็นระบบเดียวกัน	1	0.21
55. ครูควรพัฒนาเรื่องการแต่งตัว	1	0.21
56. ควรพัฒนาการสอนให้เป็นแบบมวนแบบบันทึกภาพ	1	0.21

ตาราง 40. (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
57. ควรขอให้เกร็ดความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	1	0.21
58. ควรมีห้องสอนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ	1	0.21
59. ควรลดหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษให้น้อยลงอีก	1	0.21
60. การเรียนต้องใช้ความขยันให้มาก	1	0.21
61. ควรเน้นเนื้อหาตามไวยากรณ์	1	0.21
62. ควรแบ่งกลุ่มนักศึกษาตามระดับสติปัญญา	1	0.21
63. ควรให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป	1	0.21
รวม	48	100.00

จากตาราง 40 แสดงว่าความต้องการและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คือ วิทยาลัยควรมีสื่อการสอนเช่น ม้วนแถบบันทึกเสียง ม้วนแถบบันทึกภาพ และหนังสือพิมพ์ ประกอบการเรียน (ร้อยละ 13.52) รองลงมาคือ ควรสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพ และการศึกษาในระดับสูง ตลอดจนสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ร้อยละ 8.12) ควรให้นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ (ร้อยละ 6.56) ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (ร้อยละ 6.15) ควรให้มีการสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 4.10) และควรจัดครูที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยตรงมาสอนเท่า ๆ กับ ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (ร้อยละ 3.89)

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการ ของครูสอนและ นักศึกษาที่มคอการ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 560 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 2 ชุด คือแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการ ของครูสอนและของนักศึกษาที่มคอการ สอนและ อุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ วิธีการสอน เนื้อหาวิชาที่สอน แบบเรียนและหนังสืออ้างอิง อุปกรณ์การเรียนการสอน และนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคำนวณภาษาเบสิก (BASIC) และ โลตัส (LOTUS) วิเคราะห์แล้วนำเสนอในรูปตารางความเรียง ดังนี้

1. แบบสอบถามทางสถานภาพของผู้ตอบ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ละระดับความคิดเห็นและความต้องการ แลความหมายและหาค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์ ดังนี้

4.6 - 5.0	มากที่สุด
3.6 - 4.5	มาก
2.6 - 3.5	ปานกลาง
1.6 - 2.5	น้อย
1.0 - 1.5	น้อยที่สุด

3. แบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายกำลังศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ก่อนเข้ามาเรียนวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรมศิลป-ภาษา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับสถานภาพของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุประมาณ 36 - 40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาไทย ประสบการณ์ทางด้านการสอน 11 - 15 ปี จำนวนคาบที่สอนคือ 12 คาบต่อสัปดาห์

ความคิดเห็นของครูสอนที่มอบปัญหาคำถามวิธีสอนและอุปกรณ์การ เรียนการสอนทั้งด้านรวมและ แยกเป็นรายช้อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษพบมากที่สุดในแต่ละด้านคือ ความสามารถทางด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักศึกษา การสอนทักษะการพูด การฟัง ไม่เป็นไปตาม หลักสูตร เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา และนักศึกษาไม่ค่อย เอาใจใส่ต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ตำราหรือเอกสารประกอบการสอนมีไม่เพียงพอ ตลอดจนงบประมาณที่ได้รับเพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอเช่นเดียวกัน

ความต้องการ ของครูสอนที่มอบวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอนทั้งด้านรวมและแยกเป็น รายช้อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ครูต้องการไปศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น และเข้าร่วม สัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะ อย่างยิ่งมีความต้องการ เข้าร่วมการอบรมวิธีสอนซึ่งสามารถนำไปใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังต้องการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระยะเวลาและเพิ่มจำนวน หน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ตลอดจนต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักศึกษา รวมทั้งเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ พร้อมม้วนแถบบันทึกภาพภาษาอังกฤษประกอบการสอน และจัดทำ โครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ให้แก่นักศึกษาอีกด้วย

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาที่มอบปัญหาการเรียนการสอนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งด้านรวมและแยกเป็นรายช้อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ความสามารถของครูทาง ด้านทักษะการอ่าน เขียน และการฟังยังไม่ดีพอ การเรียนการสอน ไม่เป็นไปตามหลักสูตร ระดับ เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาไม่เหมาะสมกัน นอกจากนี้ยังขาดแบบเรียนที่มียุโรป

ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ตลอดจนวิชาการสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา และครู ไม่มีเกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนตามระดับความสามารถของนักศึกษาอีกด้วย

ความต้องการของนักศึกษาที่ทำการเรียนการสอนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งด้านรวม และแยกเป็นรายชื่อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ต้องการให้ครูได้เข้าร่วมการอบรม สัมมนา ทักษะ การฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเฉพาะเรื่องวิธีสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนต้องการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และวิทยาลัยพลศึกษาควรจัดทำโครงการแนะแนวให้ทราบถึงประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบเรียนและหนังสืออ้างอิงควรมีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา นอกจากนี้ต้องการให้วิทยาลัย สนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยมีเครื่องเล่นม้วนแถบเสียง ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อีกด้วย

ผลของการสำรวจปัญหาและความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูสอนในวิทยาลัย พลศึกษาพบว่า พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนมากต่ำ วิทยาลัยพลศึกษาควรผลิตตำรา คู่มือการ สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกันและตรงตามหลักสูตร

ส่วนผลการสำรวจปัญหาของนักศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ความสามารถของนักศึกษาที่ระดับไม่เท่าเทียมกัน โอกาสที่นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษมีน้อย นอกจากนี้ วิทยาลัยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ ขาดสื่อการเรียนการสอน แบบเรียน ตลอดจน เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำซ้อนกับระดับมัธยมศึกษาและเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็มีน้อยเกินไป

ความต้องการและข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คือวิทยาลัยควรมีสื่อประกอบการสอน เช่น ม้วนแถบบันทึกเสียง ม้วนแถบบันทึกภาพ และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ควรสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาชีพและเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนสามารถนำมา ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย นอกจากนี้ ควรให้นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ และควรเพิ่ม จำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อธุรกิจการค้า ศาสนา การเมือง สังคม และ วัฒนธรรมในประเทศไทยมาช้านานตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้มีการกำหนดหลักสูตรขึ้นใช้ในโรงเรียนเมื่อปี พ.ศ. 2438 จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้บุคคลทั่วโลกต่างก็ยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ช่วยทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศได้บรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี

จากการที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษในครั้งนี้พบว่า ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง ลักษณะเดียวกันทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูค่านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน มีปัญหามากที่สุด เพราะเหตุว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นผู้ที่ สำเร็จการศึกษามาเป็นเวลานานและสอบมาแล้วประมาณ 11 - 15 ปี โอกาสในการเข้ารับการฝึก อบรม หรือเข้าร่วมการสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน มีน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งอยู่ห่างไกลจากแหล่งวิชาการ และชุมชน การที่จะ เดินทางเข้าไปสู่แหล่งวิชาการ เช่น ที่กรุงเทพมหานคร ย่อมทำได้ยาก ยิ่งจำเป็นต้องทำหน้าที่สอนนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาซึ่งมีพื้นฐานความรู้อยู่ในเกณฑ์ต่ำอยู่แล้ว ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องที่จะต้องเลือกสอนความรู้ วิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ยากจนเกินไปนัก ความรู้เดิมที่เคยได้ศึกษาเอาไว้เรียนมาคอย ๆ ลบเลือนไปทำให้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูค่านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนลดลงในที่สุดอีกด้วย

ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องหมั่นฝึกฝนความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองอยู่เสมอ ดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519 : 3 - 4) ได้เสนอแนะว่าครูต้องหมั่นศึกษาค้นคว้าความรู้ตลอดเวลา เพื่อให้ประสิทธิภาพในการสอนนักเรียนมีเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ครูควรประสานงานกับครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และมีชมศึกษาในการจัดหลักสูตร อีกทั้งชั่วโมงของครูไม่ควรมี มากจนเกินไปจึงจะสามารถจัดการ เรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อุไรวรรณ ศฤงคารนันต์. 2527 : 9) ซึ่งถ้าครูผู้สอนสามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังกล่าว ความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษทั้ง 4 ทักษะก็จะดีขึ้น และสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการ สอนภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงความรู้จากระดับมัธยมศึกษาและสามารถประสานความรู้ความสามารถ ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อไปถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้นไปอีกด้วย

ในด้านวิธีสอนพบว่า การสอนทักษะการฟัง ทุก อ่านและเขียนตามหลักสูตรของครูโมมรรฐตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ไว้ไว้ ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่ครูใช้วิธีสอนแบบเก่า คือ วิธีสอนแบบการแปลและไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมยศ ชันแก้ว (2528 : 56) ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยศึกษาศากะวันออกเฉียงเหนือส่วนมากใช้วิธีสอนแบบ แปลและไวยากรณ์ ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสและประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการฟัง ทุก อ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยศึกษาศากะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ครูยังนิยมใช้ลำดับขั้นในการสอนแบบเก่า คือขั้นนำรู้ บทเรียน ขั้นสอนเนื้อหาวิชา ขั้นฝึกหัด (Drill) แล้วประเมินผลด้วยการแจกแบบฝึกหัดให้นักศึกษาทำ ตอนท้ายชั่วโมง ไม่มีการให้การบ้านทำนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ดังนั้น นักศึกษาจึงมีโอกาสได้ใช้ ภาษาอังกฤษจำกัดอยู่เฉพาะแต่ในชั่วโมงเรียนซึ่งมีเพียงสัปดาห์ละ 2 คาบเท่านั้น ทั้งยังขาดการฝึกหัด ขั้นถ่ายโอน กล่าวคือขั้นที่จะนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติ สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ครูผู้สอนยังเลือกใช้วิธีสอนแบบการแปล และไวยากรณ์ก็คือ วิธีสอนแบบนี้สอนง่าย ไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนมากนัก นอกจากนี้ในตัวผู้เรียนที่พื้นฐานความรู้ต่ำก็ สามารถที่จะทำความเข้าใจกับคำอธิบายของครูได้เป็นอย่างดีเพราะมีการแปลความประโยคเป็นภาษาไทยอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ เซอร์เรียร์ (Cherrier. 1973 : 24) กล่าวว่า ครูผู้สอนทักษะทางภาษา ไม่ควรจะช่วยเหลือเด็กมากเกินไป แต่ควรใช้วิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถ ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และยังสอดคล้องกับที่ นอร์ริช (Norrish. 1983 : 4 - 5) กล่าวว่า ครูที่ดี ควรจะสอนให้นักเรียนได้ใช้และทุกภาษาเช่นเดียวกันกับเจ้าของภาษาใช้กัน และการใช้รูปแบบของภาษา ที่ถูกต้องและดีที่สุด คือการที่นักเรียนได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์นั่นเอง

ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยศึกษาทุกแห่ง เข้ารับการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ที่เน้นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (Szulman. 1973 : 2939-A) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายกับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร โดยที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ มีความถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคม มีประโยชน์ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่เพียง อย่างเดียว ทั้งนี้เคยปฏิบัติมา (สุภัทรวุ อักษรานุเคราะห์. 2531 : 2 ; อ้างอิงมาจาก

Johnson and Morrow. 1981) นอกจากนั้นครูผู้สอนเลือกใช้นั้นจะต้องช่วยให้นักเรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย (มานะ รัตนโกเศศ.

2532 : 5)

ในค่านี้นักวิชาการว่าระดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษยังไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา โดยนักศึกษาประสบปัญหาในค่านี้อยู่ในระดับมากและจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลางพบว่า การที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกเนื้อหาวิชาที่มีความยากง่ายทางกันมาสอนก็ไม่เหมาะสมหรือเลือกมาสอนก็ไม่ดีเท่าที่ควรนั้น เป็นเพราะพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละคนนั้นแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งที่ ญาตา ชีระวิภาว (2524 : ๑) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยพลศึกษา และพบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเนื่องมาจากการที่พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน นักศึกษายบางคนสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ครบตามหลักสูตร จึงมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษดี แต่นักศึกษายบางคนที่ไม่ได้เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษต่ำ นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ถึงแม้จะสอบผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดไว้แต่คะแนนเฉลี่ยที่ได้ก็อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ด้วยเหตุนี้นักเรียนจึงไม่สามารถเลือกเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้ตรงกับความสามารถของนักศึกษาได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งที่ หันนาคินท์ (Harnmarkin. 1970 : 1) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ คือการที่ครูเลือกเนื้อหาที่สอนไม่ดีพอและไม่ทราบว่าเนื้อหาใดมีความเหมาะสมที่จะนำมาสอนให้ผู้เรียนได้ ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาจึงควรทำงานประสานกับครูอาจารย์ที่พาหนาสอนรายวิชาเอกทางด้านพลศึกษา ดุะศึกษาและการรักษาความปลอดภัย แล้วเลือกสอนเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกันก็จะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนกรมพลศึกษาควรจะได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาครูอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการจัดเตรียมหรือเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

ในค่านิยมเรียน และหนังสืออ้างอิงพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่า จำนวนของหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษในห้องสมุดมีน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่วิทยาลัยให้ความสำคัญกับวิชาชีพหลักทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา และการรักษาความปลอดภัยมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กับห้องสมุดจึงมีน้อย อีกประการหนึ่งวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งยังไม่มีแบบเรียนเป็นของตนเอง การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อแบบเรียนจึงได้รับความสนใจจากผู้บริหารระดับสูงไม่มากเท่าที่ควร

ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าประโยชน์ของแบบเรียนที่มีต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นอันสูงมากที่สุด เพราะในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแต่ละครั้ง นักศึกษาจะได้รับแจกเอกสารคำสอนเป็นรายชั่วโมง หรือเป็นลักษณะของการให้จดโน้ตจากบนกระดานคำ หรือเขียนตามคำอธิบายของครูผู้สอน ดังนั้นนักศึกษาไม่สามารถรวบรวมเอกสารให้เป็นหมวดหมู่ครบทุกเนื้อหาแล้วนำมาอ่านเพื่อเตรียมตัวสอบได้ นอกจากนั้นแบบเรียนที่ครูนำมาสอนเน้นเนื้อหาวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งไม่ค่อยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่นักศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักศึกษาจึงคิดว่าแบบเรียนไม่มีประโยชน์ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มากนัก

อนึ่ง พงษ์เทพ อินทรประวิติ (ม.ป.ป. : 9) ได้แนะนำว่า ครูผู้สอนควรจะได้มีโอกาสเลือกหนังสือแบบเรียนที่ตนชอบไปสอนในชั้นเรียนของตน และหนังสือแบบเรียนที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความสมจริง คือทั้งตัวครูและครูเรียนสามารถนำไปใช้ได้ มีราคาถูก และมีแพร่หลายทั่วไป

2. มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน

3. มีความน่าสนใจ คือมีรูปแบบหลายลักษณะ มีหัวข้อเรื่องหรือข้อคิดที่น่าสนใจ

4. มีความเข้าใจ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่ากำลังเรียนคืบหน้าไปเรื่อย ๆ

5. มีความสอดคล้องกับแนวปรัชญาการศึกษาที่กว้างไว้

ดังนั้นกรมพลศึกษาจึงควรจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานทางด้านการผลิตแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเหมาะสมกับระดับของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของแบบเรียนที่จะมีต่อการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษา

ระดับสูง ดังที่ทักเกอร์ (Tucker. 1975 : 356 - 358) ได้กล่าวว่า แบบเรียนที่ใช้ควร
เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ภูมิหลังและความสนใจของผู้เรียน

ในคำอุปการณการ เรียนการสอนทั้งครูสอนและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า วิทยาลัย
พลศึกษายังขาดการ สนับสนุนให้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและจากการ สัมภาษณ์ครูสอนพบว่าถึงแม้
วิทยาลัยจะมีห้องโสตทัศนศึกษาเพื่อให้บริการทางด้านการ เรียนการสอนแก่ครูสอนทุกคนก็ตาม แต่
จำนวนผู้มาขอใช้บริการทางคำอุปการณการ สอนมีมากเกินไปจนเจ้าหน้าที่ไม่สามารถให้บริการได้
อย่างทั่วถึง นักศึกษาจึงขาดโอกาสในการฝึกทักษะการ ฟังและการพูดอย่างพอเนื่อง ซึ่ง ศรีวิชัย
สุวรรณภักดี (2520 : 90) กล่าวว่า การที่ลักษณะของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการ สอนวิชาภาษาอังกฤษ
อังกฤษตลอดจนขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ และ
ฟังเสียงหรือเขียนเสียงเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม ริชาร์ด (Richard. 1985 : 168)
ได้เสนอแนะว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการ สร้างความเข้าใจภาษาอังกฤษได้มากน้อย
เพียงไรขึ้นอยู่กับ การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบการ เรียนการสอนของครู เป็นสำคัญ โดยกล่าวว่า
การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาให้เกิดผลดีคือมากที่สุดคือครูควรใช้เครื่องมือที่เสียงประกอบกับสื่อ
อย่างอื่น เช่น ภาพยนตร์ สไลด์ (slide) फिल्मสตริป (film strip) เป็นต้น เพราะจะช่วยทำให้
ผู้เรียนมองเห็นภาพและมีความเข้าใจในการ ฟังมากยิ่งขึ้น

ในคำอุปการณการ ที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ครูสอนมีความคิดเห็นว่ นักศึกษาขาดความเอาใจใส่
วิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ซึ่งถ้าวิเคราะห์ตามลักษณะสภาพความเป็นจริงของการ จัดการ เรียนการสอน
ในวิทยาลัยพลศึกษาแล้ว จะพบว่ามุ่งเน้นการฝึกทักษะปฏิบัติตาม สาขาวิชาเอกที่นักศึกษาเลือกเรียน
มากกว่า เมื่อเป็นเช่นนั้น นักศึกษาย่อมไม่มีเวลาเหลือพอที่จะให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
อย่างจริงจังเท่าที่ควร นอกจากนี้เวลาที่นักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมีน้อยมาก คือเรียนเพียง
1 ภาคการศึกษาเท่านั้น ความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษจึงลดลงเป็นการ เรียนเพื่อให้ผ่านรายวิชา
ครบตามหลักสูตร เมื่อนักศึกษามองไม่เห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเรียนไปก็ไม่ได้
นำไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพแต่อย่างใด จึงหันไปสนใจฝึกหัดเฉพาะรายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการ
ทำงานในอนาคตเท่านั้น ทั้งนี้ จากงานวิจัยของ สมยศ ชันแก้ว (2528 : 57) ได้สนับสนุนข้อคิดเห็น
ดังกล่าวว่า การที่นักศึกษาไปเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือเทนนิสจะได้ประโยชน์
หรือคะแนนมากกว่าด้วยเป็นวิชาที่ได้ออกกำลังกาย สนุกสนานและมีค่านิยมมากกว่าวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนั้นโอกาสที่จะมีชื่อเสียงเป็นนักกีฬาของวิทยาลัยหรือเขตการศึกษาก็น่ามากกว่าด้วย กรมพลศึกษาจึงควรมอบหมายให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทำงานประสานกับครูสอนวิชาแนะแนวการศึกษาในการจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาโดยทางตรงและทางอ้อมทั้งในชีวิตประจำวันและในอนาคตไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปก็ตาม ซึ่งถ้าวิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งสามารถดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้ ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษาในส่วนที่ขาดความเอาใจใส่ในวิชาภาษาอังกฤษย่อมจะหมดสิ้นไปอย่างแน่นอน

สำหรับตัวนักศึกษามีความคิดเห็นว่าเกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นปัญหามาก ทั้งนี้เป็นเพราะครูสอนใช้เกณฑ์การตัดสินให้คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นแนวทางเดียวกัน และเพื่อให้ง่ายของการตัดสินเป็นไปอย่างเที่ยงตรงที่สุด ครูจึงใช้ข้อสอบปรนัยเป็นเครื่องมือวัด แล้วตัดสินตามคะแนนความสามารถที่นักศึกษาทำได้ (สมยศ ชันแก้ว. 2528 : 59) โดยมิได้คำนึงถึงระดับความสามารถของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันเมื่อเป็นเช่นนั้นนักศึกษาจึงเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและมองเห็นว่าการตัดสินให้คะแนนของครูสอนขาดความยุติธรรม นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรซึ่งมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลความสามารถของนักศึกษาในด้านการเขียน การอ่าน การพูด และการฟังแล้วพบว่า ในทางปฏิบัติจริงครูสอนมุ่งเน้นการวัดผลทักษะการเขียน และการอ่านมากกว่า เพราะสามารถกระทำได้ง่ายกว่าการวัดผลทักษะอื่น ซึ่ง ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (2520 : 91) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรมีสาเหตุมาจากการตั้งจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่สอดคล้องกัน ขาดการวัดผลทักษะ การฟัง และการพูด ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน

ในด้านความต้องการเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูสอน ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการไปศึกษาทำงานต่างประเทศในระยะสั้นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แคมป์เบล (Campbell. 1965 : 277 - 279) ซึ่งได้ทำการศึกษานโยบายการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ครูสอนมีความต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนครู และนักเรียนโดยให้ทุนเดินทางไปต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้ในปัจจุบัน กรมพลศึกษาได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานและสถาบันการศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ ในการสรรหาทุนสำหรับบุคลากร เพื่อการ

เพิ่มพูนความรู้ทางด้านการอยู่เป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น พุน อาร์ อี แอด ซี (RELC) ณ ประเทศสิงคโปร์ และทุนอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ณ ประเทศออสเตรเลีย เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการสนับสนุนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เข้ารับการอบรมเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ณ สถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ เป็นประจำทุกปี อย่างไรก็ตามโอกาสที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจะได้รับการคัดเลือกเป็นผู้คุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการไปศึกษาทางด้านต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับตัวของครูสอนเองเป็นประการสำคัญเพราะจะต้องไปสอบแข่งขันความรู้ภาษาอังกฤษกับผู้สมัครที่มาจากหน่วยงานราชการอื่น ๆ นอกจากนั้นยังจะต้องสอบข้อเขียนภาษาอังกฤษของกรมพลศึกษาโดยความรู้ที่มีมาจากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขึ้นบัญชีผู้มีสิทธิในการสมัครคัดเลือกเข้ารับทุนต่าง ๆ เสียก่อน จึงดูเหมือนจะทำให้เกิดเป็นขั้นตอนที่สลับซับซ้อนสร้างปัญหาและความยุ่งยากให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก กรมพลศึกษาจึงควรที่จะเปลี่ยนแปลงและปรับแนวนโยบายในการสอบคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษาทางด้าน เพื่อเปิดโอกาสให้ครูสอนมีสิทธิเท่าเทียมกันและกรมพลศึกษาควร เสาะแสวงหาแหล่งทุนเพิ่มให้มากขึ้นกว่าเดิมแล้วจัดส่งบุคลากรไปศึกษาทางด้านงาน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นคณะหรือเป็นกลุ่ม ทั้งนี้ถ้ากรมพลศึกษาสามารถดำเนินโครงการดังกล่าวได้ ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษก็จะมีขวัญและกำลังใจในการทำงานและสามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม นักศึกษามีความคิดเห็นว่าครูสอนควร เข้ารับการอบรมทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ จากการที่ผู้วิจัยไปสังเกตการสอนและสัมภาษณ์ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง พบว่า นิยมใช้วิธีการสอนในลักษณะที่พูดประโยคภาษาอังกฤษ 1 ประโยค แล้วแปลสิ่งที่พูดออกไปให้นักศึกษาฟังเป็นภาษาไทย การสอนดังกล่าวไม่เป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาอังกฤษ โดยครูมุ่งเน้นแต่เฉพาะทักษะการอ่าน การเขียนมากกว่าทักษะการฟัง การพูด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉายา ชีระวิภาวดี (2524 : จ) ที่ว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชอบใช้วิธีสอนแบบให้นักศึกษาฟังคำบรรยายและจดงาน และละเลยการสอนทักษะการฟัง การพูด เมื่อเป็นเช่นนั้น นักศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่าทักษะการฟัง และการพูดของครูสอนยังไม่ดีเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามถ้าครูสอนนั้นเพิ่มพูนความรู้ และทักษะทั้งสองด้านอย่างสม่ำเสมอและเข้ารับการอบรม ครูสอนก็ย่อมมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นก็จะเป็นการสร้างความรู้สึกมั่นใจเลือกใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ซึ่งเน้นการสื่อความหมายและรู้จักการใช้ทักษะการฟัง การพูดในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ

ในคำสอนพบว่า ครูควรได้รับการอบรมเรื่องวิธีสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้
 ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามสภาพความเป็นจริงวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นำมาใช้
 อย่างแพร่หลายในปัจจุบันนี้คือ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะได้พยายามศึกษาเทคนิค
 วิธีการสอนดังกล่าว หากในทางปฏิบัติจริงไม่สามารถที่จะนำมาใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาให้เกิดประสิทธิผลได้
 เนื่องจาก นักศึกษามีความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ในการสื่อสารความหมายของประโยค
 หรือข้อความ อมรา แสงจันทร์ (2524 : 13 - 15) กล่าวว่า ผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสาร
 ความหมายได้จะต้องมีความรู้ในด้านไวยากรณ์ของภาษา (Rules of Grammar) กฎเกณฑ์ของภาษา
 ที่ใช้ในแต่ละกลุ่มสังคมและสถานการณ์ (Sociocultural Rules of Use) กฎเกณฑ์ของความ
 สัมพันธระหว่างประโยค (Rules of Discourse) กฎเกณฑ์เกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาวามีแนวโน้ม
 ที่จะเกิดขึ้นมาอย่างน้อยเพียงใด (Probability Rules of Occurrence) และกลวิธีที่จะผลิตผลภาษา
 เพื่อการสื่อสาร (Communicative Strategies) เมื่อองค์ประกอบหลักอันได้แก่ ตัวนักศึกษาขาด
 ความสามารถข้างต้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามระเบียบวิธีสอนแบบใหม่จึงทำได้ไม่คุ้มค่าที่ควร
 จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนยังคงยึดวิธีสอนแบบเก่าอยู่ กล่าวคือ สอนโดยให้นักศึกษาฟังคำบรรยายและอธิบาย
 คำศัพท์ที่เขาใจยาก นอกจากนั้นครูผู้สอนก็ไม่จำเป็นต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์และการเตรียมการสอนมากนัก
 การสอนแบบนี้ นักศึกษาทั้งเก่งและไม่เก่งก็สามารถทำความเข้าใจคำอธิบายของครูได้

อนึ่ง การสนับสนุนให้ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษได้รับการอบรมเรื่องวิธีสอนใหม่ ๆ นี้ จะทำให้
 ครูมีความเข้าใจชัดเจนว่าวิธีการสอนที่ดีและได้ผลมากที่สุดนั้น มีลักษณะเกี่ยวกับวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง เพราะ
 ระเบียบวิธีสอนเป็นผลสืบเนื่องมาจากแนวคิดเกี่ยวกับภาษา และการเรียนรู้ภาษา และมักจะหมุนเวียน
 เปลี่ยนไปมาอยู่เสมอ ไม่มีระเบียบวิธีสอนใดดีกว่ากัน (หวงเพ็ญ อินทรประวิติ. ม.ป.ป.) หากอยู่ที่
 การรู้จักเลือกใช้เทคนิควิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมารวมกัน เพื่อยังผลให้การสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัย
 พลศึกษาได้ผลมากที่สุด ดังเช่นที่ บิชอป (Bishop. 1967 : 2093-A) ได้ทำการศึกษการใช้
 วิธีสอนภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนประถมศึกษา ในมลรัฐออเรกอน (Oregon State) ประเทศ
 สหรัฐอเมริกา พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลคือ วิธีสอนที่ให้นักเรียนฟัง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ
 การแสดงละคร และการแสดงบทบาทประกอบการสอน และพบว่า วิธีการสอนที่ดี ย่อมมีการใช้วิธีสอน
 หลายรูปแบบ และใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนมากขึ้น กระนั้น ในทางปฏิบัติ ครูผู้สอนจะต้องทุ่มเทเวลา
 ในการเตรียมการเรียนการสอนและจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนให้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเรื่องวิธีสอนแบบใหม่แต่เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการสอนของครูผู้สอนได้มากนัก จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร และบุคลากรทุกฝ่าย นอกจากนั้นควรมีการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีความเหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ตลอดจนจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ สื่อการ เรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาโดยเฉพาะ เป็นต้น

ในค่านี้อาจารย์ ครูผู้สอนมีความต้องการให้ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระยะเวลา และเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้มากขึ้น การจัดการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาใน ปัจจุบันนี้กำหนดให้เรียนเพียงสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และมีค่าเท่ากับ 2 หน่วยกิตเท่านั้น (กรมพลศึกษา. 2529) แต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร กลับมีมากจนครูผู้สอนไม่ทราบว่าจะรวมบท เนื้อหาที่น้อยๆ ทั้งหมดและสอนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา 1 ภาคการศึกษาได้อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ ไวยกุล (2513 : 34) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 พบว่า การที่ชั่วโมงสอนวิชา ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนมีจำนวนค่อนข้างน้อยนี้ เป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ครูไม่สามารถ เอาใจใส่ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เต็มที่นัก การที่จำนวนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษมีมาก แต่ระยะเวลาสำหรับการสอนน้อยนี้ ทำให้ไม่สามารถคาดหวังผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษา ในระดับที่สูงได้มากนัก เพราะระยะเวลาสำหรับการเอาใจใส่ และแก้ไขข้อบกพร่องในการ เรียนของ นักศึกษาแต่ละคนมีน้อยมาก ดังนั้น กรมพลศึกษาควรมองเห็นความสำคัญของระยะเวลาเรียนตามหลักสูตร และควร เพิ่มจำนวนหน่วยกิตการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อว่าสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน ของนักศึกษา และประสิทธิภาพในการสอนของครูจะได้มีเพิ่มมากขึ้น

ส่วนนักศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเพราะ เนื้อหาวิชาที่จัดให้มีการ เรียนการสอนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาขณะนี้บางตอนซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาที่ นักศึกษาได้เรียนมาแล้วในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและไม่มีเนื้อหาส่วนใดเกี่ยวข้องกับวิชาเอกที่ เรียน หรือเกี่ยวข้องกับแบบทดสอบสำหรับสอนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี นอกจากนั้นเนื้อหาวิชา บางส่วนง่ายเกินไปและยากเกินไป ตลอดจนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2520 : 91) กล่าวว่า ถ้าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษบรรจุเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง

ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเนื้อหาบางอย่างมีความซ้ำซ้อนกันแล้ว อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอนได้ ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงควรได้พิจารณาปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่บรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อิง 101) และลดเนื้อหาวิชาที่ซ้ำซ้อนลง จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น ตลอดจนเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน สามารถสนองความต้องการในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานแตกต่างกันได้อีกด้วย ทั้งครูผู้สอนและนักศึกษามีความต้องการแบบเรียน หนังสืออ้างอิง และคู่มือครูที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักศึกษา จากการศึกษาวิจัยได้สัมภาษณ์ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาคกลางพบว่า หนังสืออ้างอิงที่จัดซื้อเข้าห้องสมุดส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่เน้นหนักด้านวิชาพลศึกษาเท่านั้น ส่วนหนังสือประเภทอื่น ๆ มีจำนวนน้อยมาก ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือประเภทที่นำมาประกอบการสอนหรืออ้างอิงที่เป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดทำคู่มือการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน เพื่อให้วิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศได้นำไปใช้สอนในแนวทางเดียวกัน ซึ่งครูผู้สอนและนักศึกษาสามารถนำไปใช้และศึกษาได้ โดยไม่รบกวนงบประมาณเกินไป ตลอดจนเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของครูผู้เรียนด้วย (พวงเพ็ญ อินทรประวิติ. ม.ป.ป. : 9)

ในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนพบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการเครื่องเล่น แถบบันทึกภาพ พร้อมม้วนแถบบันทึกภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่แล้ววิทยาลัยพลศึกษาได้ให้ความสนับสนุนสื่อการเรียนการสอนประเภทนี้อยู่แล้ว แต่มักจะเป็นม้วนแถบบันทึกภาพที่เกี่ยวข้องเทคนิคของการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มากกว่าม้วนแถบบันทึกภาพที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ บางวิทยาลัยได้งบประมาณในการจัดซื้อม้วนแถบบันทึกภาพภาษาอังกฤษบ้างแล้ว เช่น ชูคฟอลโลว์ มี (Follow Me) แต่มักเป็นการเพียงพอต่อการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาทางด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเท่านั้น อีกทั้งเนื้อหาบางเรื่องเกินไปสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงควรจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยขอความร่วมมือจากครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ได้ม้วนแถบภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการสอนนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาและควรจัดตารางเวลาในการขอใช้บริการ เครื่องเล่นแถบบันทึกภาพอย่างเป็นระบบ

ส่วนนักศึกษามีความต้องการ การสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษามากที่สุด เพราะเป็นวิธีการ
 เกี่ยวที่จะทำให้ได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติและมองเห็นภาพได้ชัดเจน ตลอดจนสามารถได้นึกถึงทักษะการฟัง
 การพูดได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น ผู้บริหารกรมพลศึกษาควรเพิ่มงบประมาณให้กับวิทยาลัยพลศึกษาในการ
 จัดสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษา และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่มีความสำคัญต่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถฟัง และพูดภาษาต่างประเทศได้คล่องแคล่วทั้งการอ่านและการเขียน
 นอกจากนี้ ยังช่วยส่งผลทางอ้อมต่อการผลิตบุคลากรครูทางบ้านพลศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งนี้
 เบาวลัทธิ บุญศิริ (2522 : 1) ได้กล่าวว่า ใครก็ตามที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา
 อังกฤษได้ก็จะช่วยให้โอกาสในงานอาชีพและในการศึกษาต่อไปมากกว่าผู้ที่ไม่รู้อะไรเลย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของ พันธุ์ศรี สิทธิไชย (2529 : 59 - 62) พบว่า วิธีสอน
 โดยใช้เพลงประกอบเป็นสื่อมีผลต่อการ เรียนรู้ทางภาษาได้ดีกว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครู นอกจากนั้น
 เบาวลัทธิ บุญศิริ (2522 : 39) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟัง
 โดยการสอนที่ใช้เทปเสียง และการสอนที่ใช้ภาพสไลด์ประกอบเทปเสียง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน
 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้ภาพสไลด์ (Slide) ประกอบแผ่นบันทึกเสียง มีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การ เรียนวิชาภาษาอังกฤษในคาบทักษะการฟังดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยการฟังจากแผ่นบันทึกเสียง
 แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ถ้าวิทยาลัยพลศึกษามีห้องปฏิบัติการทางภาษาประจำวิทยาลัยแต่ละแห่งแล้ว
 โอกาสที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจะนำเอาเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ อาทิ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ
 การแสดงละคร เกม (Games) นิทาน ตลอดจนกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ประกอบเข้ากับการเรียน
 การสอนประเภทแถบภาพ แถบเสียง บทเรียนภาษาอังกฤษ และสไลด์ย่อมจะมีมากขึ้น และประโยชน์ที่
 จะได้รับโดยพลก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาไม่ว่าจะเป็นทักษะ
 การฟัง การพูด การอ่าน หรือการ เขียนก็ตาม

ในคาบความต้องการของครูผู้สอนที่มีต่อตัวนักศึกษาที่มาศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาพบว่า
 ครูผู้สอนต้องการให้วิทยาลัยพลศึกษาจัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟังและการพูด เพราะ
 นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มีผลการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น ถ้า
 ครูผู้สอนจัดให้มีโครงการ สอนซ่อมเสริมทักษะการฟังและการพูดให้กับนักศึกษา ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
 ต่อตัวนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพร จินากุล
 (2529 : 9) ที่ว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นการให้ความรู้กับผู้ที่เรียนที่มีข้อบกพร่องในการ เรียนภาษาอังกฤษ

ให้สามารถสอบผ่านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนที่ไม่ถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นการจัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟังและการพูดให้กับนักศึกษา จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาตามที่ตลาดแรงงานต้องการ ทั้งนี้ การทำเนิงานโครงการดังกล่าวควรจะทำนอกเวลาเรียน โดยมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาอื่นน้อยที่สุด และควรมีการวัดประเมินผลและติดตามผลการสอนซ่อมเสริมอย่างสม่ำเสมอ และจริงจัง

ส่วนนักศึกษามีความต้องการให้วิทยาลัยจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาพื้นฐานทางการศึกษาอื่น ๆ การจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าว สามารถทำได้โดยการเชิญครูแนะแนวการศึกษา หรือเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถบรรยายให้นักศึกษาได้ทราบถึงประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษว่าจะช่วยส่งเสริมวิชาชีพของตนเองได้อย่างไร นอกจากนี้ ยังช่วยทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดี และเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ชอว์ (Shaw, 1983 : 29) กล่าวว่า เมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียนมองเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ เขาจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แม้ว่าวิชาภาษาอังกฤษจะมีชีวิตาบังคับก็ตาม

สำหรับผลของการสำรวจปัญหา และความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งครูผู้สอน และนักศึกษา พบว่าปัญหาที่มีมากที่สุดคือ พื้นฐานความรู้และความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษส่วนมากต่ำและไม่เท่าเทียมกันอีกทั้งโอกาสที่นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษมีน้อยมาก กรมพลศึกษา จึงควรกำหนดมาตรการในการรับสมัคร และคัดเลือกนักศึกษาโดยใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์แทนที่จะเปิดกว้างรับสมัครนักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนที่สนใจเข้ามาเรียนโดยไม่มีเกณฑ์ในการคัดเลือกเช่นในปัจจุบัน เพราะอย่างน้อยที่สุดการทดสอบความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่น ๆ จะช่วยทำให้วิทยาลัยสามารถจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถได้ โดยคนที่มีความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดก็ให้ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจนกว่าจะสามารถสอบผ่านจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ ปัญหาทางด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาก็จะลดน้อยลง นอกจากนี้กรมพลศึกษาควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าจำนวน

2 หน่วยกิต และควรจัดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกภาคการศึกษา เพื่อให้นักศึกษา
 มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องแนวโน้มนโยบายการศึกษาในทศวรรษหน้า (กรมพลศึกษา. 2531 : ค)
 วิทยาลัยพลศึกษามีแนวโน้มที่จะกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
 เศรษฐกิจและการเมือง โดยจะมุ่งเน้นการผลิตบุคลากรคุณภาพดีเหมือนเดิม แต่จะลดปริมาณการผลิต
 ลงไป โดยเน้นแต่คุณภาพ และจะผลิตนักศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ วิทยาลัยพลศึกษา
 มีแนวโน้มที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำรา ให้สอดคล้องกับหลักสูตร รวมทั้งพัฒนาสื่อการสอน
 ร่วมกันระหว่างวิทยาลัยอีกด้วย จากแนวโน้มดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ใน
 วิทยาลัยพลศึกษาไปสู่วิธีการสอนใหม่ ๆ เช่น วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ย่อมมีแนวทางที่จะเป็นไปได้
 อย่างแน่นอน เพราะการที่วิทยาลัยจะมุ่งเน้นการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ ย่อมหมายถึง การที่
 กรมพลศึกษาจะกำหนดแนวนโยบายในการคัดเลือกนักศึกษาใหม่ที่เป็นระบบกฎเกณฑ์มากยิ่งขึ้น มีการ
 จัดสอบคัดเลือกเฉพาะแค่วิชาเฉพาะที่เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยพลศึกษา เช่นนี้เท่ากับว่า
 วิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งสามารถเลือกสรรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้าศึกษาต่อและสามารถที่จะ
 เลือกใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เพราะนักศึกษาที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือก
 ย่อมจะได้แก่ ผู้มีความรู้ความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนั้น เมื่อปรัชญาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษามีแนวโน้มที่จะสนอง
 ความต้องการทางบ้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมากขึ้น การตั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชา
 ภาษาอังกฤษก็ควรที่จะปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับปรัชญาและแนวนโยบายของการผลิตบุคลากรทาง
 พลศึกษาซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาด้วย นั้นย่อมหมายความว่า ผู้บริหารในระดับสูง
 ของกรมพลศึกษาจะต้องระดมความคิดเห็นผู้มีความรู้ความสามารถและผู้เชี่ยวชาญในการร่างหลักสูตร
 รายวิชาภาษาอังกฤษให้สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนในอนาคต โดยคำนึงถึงสิ่งที่
 ผู้สอนจะสอนให้กับผู้เรียน ให้เขาได้มีโอกาสฝึกหัดการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเกี่ยวกับ
 สิ่งที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง อันหมายถึงในการประกอบหน้าที่การงานและในการ

ศึกษาอยู่ในระดับที่สูงขึ้น มีการปรับปรุงระดับของเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัย มีความเหมาะสมกับระยะเวลาและความสามารถของนักศึกษาซึ่งเรียนวิชาชีพพลศึกษา สุขศึกษา และรักษาความปลอดภัย เป็นวิชาเอก โดยมีหนังสือแบบเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการจัดกาเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีลักษณะเฉพาะประสงค์ คือให้ประกอบการสอนได้ทั้งในรายวิชาเอกและหมวดวิชาพื้นฐาน อีกทั้งมีการจัดโครงการทดลองเพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมก่อนสำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพ เช่นนี้ แนวโน้มของการจัดหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษจะเปลี่ยนไปสู่การมุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น และการเลือกใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็สามารถที่จะสนองความต้องการของนักศึกษาได้สอดคล้องตรงตามแนวโน้มของหลักสูตรใหม่พอดี เพราะวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริง สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจจนกว่ามีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใครที่ไหน เมื่อไรและอย่างไรเป็นสำคัญ

(สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2531 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Johnson and Morrow. 1981)

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษาอังกฤษภายในวิทยาลัยพลศึกษาไปสู่วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารย่อมเป็นไปได้เป็นอย่างดี

อนึ่ง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษาจะประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ถ้ากรมพลศึกษาพิจารณาดำเนินการในสิ่งต่อไปนี้ด้วย

1. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ
2. ควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ (อิง 101) ให้มีจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบัน
3. ควรผลิตแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นการเฉพาะ
4. ควรดำเนินการวิจัยเรื่องวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ดีและเหมาะสมกับนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

ဘဏ္ဍာပုံစံ

บรรณานุกรม

- ทนกรัตน์ ศรีวิจิตร. การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโควิธสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อักসাเนา.
- กรองกาญจน์ ไชยวงศ์. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อักসাเนา.
- กาญจนา ปราบพาส และคนอื่น ๆ. การสำรวจทัศนคติและเจตคติต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน 3 ระดับของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- กานดา ณ ธาร. วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2515.
- กิตติมา พิษาคุณาภิ. การสร้างบทเรียนโปรแกรมสื่อประสมในการใช้ และบำรุงรักษาเครื่องฉายภาพบนทร เครื่องฉายภาพทึบ ถอดถ่ายรูปสำหรับครูมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อักসাเนา.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.
- คึก พงศ์ศักดิ์ และศศิธร แสงธนู. คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎี และปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สานมิตร, 2514.
- จรรยา สุวรรณทิ. ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับชั้นต่าง ๆ ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2519.
- จรวพร ชรินทร์ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิเคราะห์สำรวจความต้องการบุคลากรพลศึกษาในหน่วยงานภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2529.

- จรัสศรี วัฒนศักดิ์. วิธีสอนแบบเรียน และบทเรียนประกอบที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อักสาเนา.
- จันทร์ คุปตะวาทีน. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อักสาเนา.
- ฉูตา ธีระวิภาวี. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อักสาเนา.
- หวานิต รุณการ. การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อักสาเนา.
- ธีรพงศ์ แก่นอินทร์. ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อักสาเนา.
- บรรพเต็ หิวัะเวช. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวธรรมชาติ (The Natural Approach) และการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- บุญเรือน พูนนารถ. วิธีสอนไวยากรณ์อังกฤษในระดับวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อักสาเนา.
- บุบผชาติ เพ่งพิณจ. การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512. อักสาเนา.
- ประคอง กรรณสุทร. สถิติเรื่องการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทศูนย์หนังสือคร.ศรีสง่า จำกัด, 2530.

พรวิณี สาริก. "ข้อคิดในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย," วารสารครูศาสตร์. 1(4 - 5) : 53 - 82 ; มิถุนายน - กันยายน 2514.

พลศึกษา, กรม. คำอธิบายรายวิชา และหัวข้อเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2529.

_____. "แนวโน้มวิทยาลัยพลศึกษาในทศวรรษหน้า," รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2532.

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ม.ป.ป.

พัชรวิ ชินธรรมมิตร. "บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ," ภาษาปริทัศน์. 4(1) : 48 - 61 ; ภาคทณ, 2526.

พันธุศรี อิทธิชัย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนโดยให้เพลงประกอบ และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อุดสาเนา.

ภาษา, สถาบัน. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา แบบเรียนโดยมีผู้สอน แบบเรียนด้วยตนเอง และแบบเรียนเลือกวิธีเรียนเอง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

มนุษยศาสตร์, คณะ. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

เยาวลักษณ์ บุญศิริ. การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษด้วยการฟังจากการสอนโดยใช้เทปกับจากการสอนโดยใช้สื่อโลกแห่งเสียง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อุดสาเนา.

วรรณภา เจียมทะวงษ์. ทักษะพื้นฐานของการผลิตสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร, 2528.

วันเพ็ญ ชาทาวกร. ความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอนนักเรียน และครูที่เลี้ยงเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบฟัง และพูด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อุดสาเนา.

- วิจัยการเรียนการสอน, ศูนย์ ฝ่ายวิจัยและวิชาการ. "โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เรื่อง การวิจัยเรื่องการเรียนการสอน," เอกสารอัคราเนา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- วิพร เหลืองวิริยะแสง. ความทองการในการใช้สื่อการสอนของคณาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป. อัคราเนา.
- วิรัตน์ ไวยกุล. การศึกษาฐานะและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513.
- ศรีวิชัย สุวรรณภักดี. การสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, 2520.
- สมพร จินากุล. การนำเสนอแนวทางการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัคราเนา.
- สมยศ ชันแก้ว. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความทองการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัคราเนา.
- สมหญิง กลัณศิริ. โสภณศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. วิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, 2519.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- อุไรวรรณ ศฤงคารนันท์. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัคราเนา.
- อมรา แสงจันทร์. "แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย," ภาษาปริทัศน์. 21 ; มกราคม - พฤษภาคม 2524.

- Abdelrasoul, Omer Mohamed. "The Teaching of English in the Sudan," Dissertation Abstracts. 98 ; February, 1976.
- Aymat, Oswaldo. "The Teaching of English in the Public Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts. 49(11) : 3290; May, 1989.
- Bernadis, Amo De. The Use of Instructional Materials. New York : Appletón Century - Crofts, Inc., 1960.
- Bishop, Russell Harold. "Foreign Language in the Elementary School : A Study of Method in Selected Areas of Oregon," Dissertation Abstracts. 27 : 2093 - 2094; January, 1967.
- Brook, Nelson. Language and Learning. Harcourt : Brace & World, Inc., 1960.
- Celce - Murcia, Marianne; McIntosh, Lois. Teaching English as a Second or Foreign Language Massachusetts : Newbury House Publishers, Inc., 1979.
- Close, R.A. "The English We Use for Science in ELT," Selection 2. London : Oxford University Press, 1967.
- Campbell, Donald and others. "English in International Settings : Problems and Their Causes," Readings in English as an International Language. Pergamon Institute of English, Hawaii, U.S.A., 1983.
- Campbell, Water H. "Self Improvement for Teacher of Foreign Languages," Clearing House, 29 : 277 - 279; January, 1955.
- Duby, Alliza, "Self-formative Evaluation of Instructional Materials With Reference to Games and Television," South Africa : University of South Africa, 1985.
- ✓ Gaskell, William George. "A Study of Some of the Effects of Adding Foreign Language As Required Instruction in the Orinda Union School District," Dissertation Abstracts. 24(12) : 5077; June, 1964.
- Guenot, J. "Audio-Visual Methods in the Teaching of English to Beginners : An Experiment in Teaching Adults," European Research in Audio-Visual Aids. part II Abstracts. London, 1966.
- Kaewsanchai, Nisai. A Proposed English as a Foreign Language Curriculum for Teachers Colleges in Thailand," Dissertation Abstracts. 49(10) : 2912; April, 1989.
- Kalantzis, Constantine P. "The Systems Approach to Instruction English as a Second Language," Dissertation Abstracts. 33; October, 1972.
- Lee, W.R., and Coppen. Helen. Simple Audio-Visual Aids to Foreign Language Teaching. London : Oxford University Press, 1970.

- Locke, William N. "The Future of Language Laboratories," Teaching English as a Foreign Language. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Noel, Elizabeth Coudy; and Leonard, J.D. Foundation for Teacher Education in A-V Instruction. Washington D.C., 1962.
- Pat Noisaengsri. Teaching English for Thai Students : A Transformational Approach. Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University, 1976.
- Rabie, Parvin. "Improving The Method of Teaching English as a Second Language in Iranian Schools," Dissertation Abstracts. 40; December, 1979.
- Richard, Jack C. and Rodgers S. Theodore. Approaches and Methods in Language Teaching : A Description and Analysis. London : Cambridge University, Press, 1986.
- Shaw, Willard D. "Asian Student Attitudes Towards English," Reading in English as an International Language. Hawaii, 1983.
- Smith, Larry E. Reading in English as an International Language. Hawaii, 1983.
- Szulman, Ana B. "The Historical Development of the Use of Instructional Media in the Teaching of Foreign Language with Implications for the Improvement of Techniques in Foreign Language Teaching," Dissertation Abstracts. 34; December, 1973.
- Tucker, Allen C. "Evaluation Beginning Textbooks," The Art of TESL : Selected Articles form the English Forum. Washington D.C. 1975.
- U-nakarin, Tamronglak. "A Descriptive Analysis of the Teaching of English to Non-English Speakers at the University of Tennessee, Knoxville," Dissertation Abstracts. 49(11) ; 3259; May, 1989. ✓
- Vilas Hannarkin. A Handbook on English Language Teaching Method for Thai Teacher Trainees. SEAMEO Regional Language Centre. Bangkok, 1970.

חננוטחרת

ที่ ทม 1007/0608

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จตุรมิตร 23 กรุงเทพฯ 10110

31 มีนาคม 2532

เรื่อง ขออนุญาตเรียน

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนว่า นางสาวพรศรี ใจงาม

เป็นนิสิตระดับ

☐ ปริญญาเอก สาขา

☒ ปริญญาโท วิชาเอก ภาษาอังกฤษ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ประพาสน์ พงษ์ประภา ประธาน

อ.ศรินทร์นา บุญสงวน กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอ ขออนุญาตเรียน คือ ขออนุญาตร่วมมือจากครูผู้สอน และนักศึกษาในทางขอแบบสอบถาม
เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ที่ หม 1007/1265

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

28 กรกฎาคม 2532

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวพรรณี ใจงาม

เป็นนิสิตระดับ

☐ ปริญญาเอก สาขา

☒ ปริญญาโท วิชาเอก ภาษาอังกฤษ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาปัญหา และความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ประพาศน์ พงษ์ธิประภา ประธาน

อ.ศิริธนา บุญสงวน กรมการ

สิ่งที่นิตยไกรขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญ นายสุพจน์ วัฒนประสิทธิ์ ดร.จรวพร ธรรมพร
และนางสาวอินชา จังจรัส เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้ช่วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามชุดที่ 1

สำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของครูผู้สอน

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่เป็นจริงเพียง

1 คำตอบ

1. เพศ

_____ ชาย

_____ หญิง

2. อายุ

_____ 21 - 25 ปี

_____ 26 - 30 ปี

_____ 31 - 35 ปี

_____ 36 - 40 ปี

_____ สูงกว่า 40 ปี

3. ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับ (โปรดระบุทุกข้อความที่ตรงกับตัวของท่าน)

_____ปริญญาตรี วิชาเอก _____ วิชาโท _____

_____ปริญญาโท สาขาวิชา _____

4. ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน _____ ปี

5. ท่านเคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

_____ เคย

_____ ไม่เคย

6. ถ้าเคย ท่านเข้ารับการอบรม _____ ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. _____
จากหน่วยงาน 1. _____
2. _____
7. จำนวนคาบที่ท่านสอนภาษาอังกฤษ _____ /สัปดาห์

ตอนที่ 2 ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในคำ่วิธีสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง - โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านว่าหัวข้อเรื่อง
นั้นมีปัญหามาก - น้อยเพียงใดในการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากระดับของปัญหา
5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- เมื่อท่านพิจารณาข้อความแล้ว โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่คิดว่า เป็นระดับ
ปัญหาของท่าน

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	<u>ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู</u>					
1	ความสามารถทางด้านการฟัง					
2	ความสามารถทางด้านการพูด					
3	ความสามารถทางด้านการอ่าน					
4	ความสามารถทางด้านการเขียน					
5	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน และ เขียน					
6	ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นภาษาอังกฤษ					
2.	<u>คำ่วิธีสอน</u>					
1	การสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร					
2	การสอนทักษะการพูดตามหลักสูตร					
3	การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	การสอนทักษะการเขียนตามหลักสูตร					
5	ความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร					
6	ความชำนาญในการสอนทักษะการฟังและการพูดเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา					
7	ความชำนาญในการสอนทักษะการอ่านและเขียนเพื่อการศึกษาของนักศึกษา					
	3. <u>ค่านิยมวิชา</u>					
1	ความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับระดับความสามารถของนักศึกษา					
2	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกับเวลาสำหรับการเรียนการสอน					
3	เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
4	ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับรายวิชาเอกของนักศึกษา					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	4. <u>คำแนะนำเรียนและหนังสืออ้างอิง</u>					
1	การสนับสนุนการสร้างแผนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะ ด้านพลศึกษา					
2	แผนเรียนมีความสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร					
3	แผนเรียนเป็นประโยชน์ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน					
4	ปริมาณของหนังสือแผนเรียนภาษาอังกฤษในห้องสมุด					
5	ปริมาณของหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษในห้องสมุด					
	5. <u>การอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
1	การสนับสนุนให้ห้องปฏิบัติการทางภาษา					
2	การสนับสนุนในด้านการเครื่องเล่นแผ่นบันทึกเสียง					
3	การสนับสนุนแผ่นบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ					
4	งบประมาณที่ได้รับเพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน					
5	การสนับสนุนในด้านการเครื่องเล่นแผ่นบันทึกภาพ					
6	การสนับสนุนแผ่นบันทึกภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ฟอลโลว์ มี (Follow Me)					
	6. <u>ตัวนักกีฬา</u>					
1	ความสามารถทางด้านการฟัง และพูด					
2	ความสามารถทางด้านการอ่าน และเขียน					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ					
4	ทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ					
5	เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
6	เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนนักศึกษาตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการทางด้านวิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษ

- คำชี้แจง - โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านว่า เรื่องนั้น
ท่านมีความต้องการมากน้อยเพียงใดในการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากระดับของ
ความต้องการ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- เมื่อท่านพิจารณาแล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่คิดว่าเป็นระดับความต้องการ
ของท่าน เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อที่	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. <u>ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู</u>					
1	ความต้องการในการเข้ารับการอบรมทักษะการฟัง และพูด					
2	ความต้องการเข้ารับการอบรมทักษะการอ่าน และเขียน					
3	ความต้องการเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน					
4	ความต้องการในการศึกษา ศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้น					
	2. <u>ด้านวิธีสอน</u>					
1	การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค การสอนระหว่างวิทยาลัย					
2	ต้องการรับการอบรมเรื่องวิธีสอนซึ่งสามารถนำไปใช้ใน วิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3	การเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ มาให้ความแนะนำทุกภาคครูสอน					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	การจัดทำโครงการทดลองเพื่อค้นหาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา					
	3. <u>ด้านเนื้อหาวิชา</u>					
1	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมกับระยะเวลา					
2	การเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ					
3	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
4	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
	4. <u>ด้านแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง</u>					
1	ความต้องการแบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักศึกษา					
2	ความต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา					
3	การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้พอเพียง					
4	ความต้องการงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้พอเพียง					

ข้อ	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. <u>ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>						
1	ความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนห้องปฏิบัติการทางภาษา					
2	ต้องการเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง พร้อมมวลแถบบันทึกเสียง					
	ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ					
3	ต้องการเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ พร้อมมวลแถบบันทึก					
	ภาพประกอบการสอนภาษาอังกฤษ					
4	ต้องการได้รับงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน					
6. <u>ด้านนักศึกษา</u>						
1	การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา					
2	จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะ การฟัง และ พูด					
3	จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่าน และ เขียน					
4	การจัดทำโครงการแนะแนวประโยชน์ของการเรียนวิชา					
	ภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมในส่วนที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหาและความต้องการ
ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความ และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเพียง

1 คำตอบ

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ภูมิลำเนาของท่านอยู่

☐ ภาคเหนือ

☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

☐ ภาคกลาง

☐ ภาคใต้

3. ท่านสำเร็จการศึกษา

☐ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียน _____ จังหวัด _____

☐ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โปรแกรม _____

โรงเรียน _____ จังหวัด _____

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4. ปัจจุบันท่านเรียนวิชาเอก

☐ พลศึกษา

☐ สุขศึกษา

☐ วิทยาศาสตร์พลศึกษา

5. ครอบครัวของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับ

☐ สูง

☐ ปานกลาง

☐ ต่ำ

ตอนที่ 2 ปัญหาของนักศึกษาที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูในค่านิยม และการเรียนการสอน

คำชี้แจง - โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านว่า หัวข้อ
เรื่องนั้นมีปัญหามาก - น้อยเพียงใดในการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจาก
ระดับของปัญหา 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- เมื่อท่านพิจารณาข้อความแล้ว โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่คิดว่า
เป็นระดับปัญหาของท่านเพียงข้อเดียวเท่านั้น .

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>1. การใช้ภาษาอังกฤษของครู</u>						
1	ความสามารถทางด้านทักษะการฟัง					
2	ความสามารถทางด้านทักษะการพูด					
3	ความสามารถทางด้านทักษะการอ่าน					
4	ความสามารถทางด้านทักษะการเขียน					
5	ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน และเขียน					
6	ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นภาษาอังกฤษ					
<u>2. ค่านิยม</u>						
1	การสอนทักษะการฟังตามหลักสูตร					
2	การสอนทักษะการพูดตามหลักสูตร					
3	การสอนทักษะการอ่านตามหลักสูตร					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	การสอนทักษะการเขียนตามหลักสูตร					
5	ความชำนาญในการสอนตามระเบียบวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร					
6	ความชำนาญในการสอนทักษะการฟังและการพูดเพื่อการประกอบอาชีพของนักศึกษา					
7	ความชำนาญในการสอนทักษะการอ่านและเขียนเพื่อการศึกษาของนักศึกษา					
	<u>3. ด้านเนื้อหาวิชา</u>					
1	ความเหมาะสมระหว่างระดับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับระดับความสามารถของนักศึกษา					
2	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรกับเวลาสำหรับการเรียนการสอน					
3	เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
4	ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกับรายวิชาเอกของนักศึกษา					
	<u>4. ด้านแบบเรียนและหนังสืออ้างอิง</u>					
1	การสนับสนุนการสร้างแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะชั้นประถมศึกษา					
2	แบบเรียนมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3	แบบเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	จำนวนของหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในห้องสมุด					
5	จำนวนของหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษในห้องสมุด					
	<u>5. <u>คำอุปกรณการ วิจารณ์การสอน</u></u>					
1	การสนับสนุนของปฏิบัติการทางภาษา					
2	การสนับสนุนเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียง					
3	การสนับสนุนมวลแถบบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ					
4	การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริโภคสื่อการเรียนการสอน					
5	การสนับสนุนเครื่องเล่นแถบบันทึกภาพ					
6	การสนับสนุนมวลแถบบันทึกภาพการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ฟอลโล มี (Follow Me)					
	<u>6. <u>ตัวนักศึกษา</u></u>					
1	ความสามารถทางด้านการฟัง และการพูด					
2	ความสามารถทางด้านการอ่าน และ เขียน					
3	ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ					
4	ทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ					
5	เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาตามระดับความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษ					
6	เกณฑ์ในการตัดสินให้คะแนนตามระดับความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการทางคำวิธิสอน และสื่อการเรียนการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ

- คำชี้แจง - โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านว่า
เรื่องนั้นท่านมีความต้องการมากน้อยเพียงใดในการสอนภาษาอังกฤษ โดยพิจารณา
จากระดับของความต้องการ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- เมื่อท่านพิจารณาแล้วโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่คิดว่าเป็นระดับ
ความต้องการของท่านเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อที่	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. <u>ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู</u>					
1	ครูควรเข้ารับการอบรมทักษะการฟัง และพูด					
2	ครูควรเข้ารับการอบรมทักษะการอ่าน และเขียน					
3	ครูควรเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน					
4	ครูควรไปศึกษา ศึกษางานต่างประเทศในระดับชั้น					
	2. <u>ด้านวิธิสอน</u>					
1	ครูควรเข้าร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ เทคนิคการสอนระหว่างวิทยาลัย					
2	ครูควรได้รับการอบรมเรื่องวิธิสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำ ไปใช้ในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3	วิทยาลัยควรเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมา ให้คำแนะนำทุกภาคฤดูร้อน					

ข้อที่	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	ครูควรจัดทำโครงการทดลองเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา					
	3. <u>ค่านิยมวิชา</u>					
1	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ให้เหมาะสมกับระยะเวลา					
2	การเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาอังกฤษ					
3	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
4	การปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
	4. <u>ค่านิยมเรียนและหนังสืออ้างอิง</u>					
1	ความต้องการแบบเรียนที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา					
2	ความต้องการหนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา					
3	การจัดงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้พอเพียง					
4	การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อหนังสืออ้างอิง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้พอเพียง					
	5. <u>ค่านิยมการเรียนการสอน</u>					
1	การสนับสนุนของปฏิบัติการทางภาษา					

ข้อ	ข้อความที่เป็นความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2	เครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงพร้อมมวลแถบบันทึกเสียงประกอบ การสอนภาษาอังกฤษ					
3	เครื่องเล่นแถบบันทึกภาพพร้อมมวลแถบบันทึกภาพประกอบ การสอนภาษาอังกฤษ					
4	งบประมาณในการผลิตสื่อการสอน					
6. <u>ตัวนักศึกษา</u>						
1	การคัดเลือกนักศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการ คัดเลือกวิชาหนึ่ง					
2	จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการฟัง และพูด					
3	จัดทำโครงการสอนซ่อมเสริมทักษะการอ่าน และเขียน					
4	การจัดทำโครงการแนะแนวให้ทราบถึงประโยชน์ของการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 4 โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเพิ่มเติมในส่วนที่ท่านคิดว่าเป็นปัญหาและความต้องการ
ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

ประวัติย่อของผู้นับถือ

ชื่อ นางสาวพรศรี ชื่อสกุล ใจงาม

เกิดวันที่ 18 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2502

สถานที่เกิด จังหวัดแพร่

สถานที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 87/74 ถนนริมคลองประปา แขวงบางซื่อ เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10800 โทรศัพท์ 5857941

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน เจ้าหน้าที่พิเศษสัมพันธ์ ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักงานเลขานุการกรม กรมพลศึกษาสนามกีฬาแห่งชาติ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร 10330

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดเมธังกราวาส
พ.ศ. 2520	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2524	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ และ ภาษาอังกฤษ
ชั้นสูง (ค.บ.) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2532	จบการศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาอังกฤษ (กศ.บ.)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของ ครูผู้สอน และนักศึกษาที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 560 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายแบบจำเพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาการร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาของครูผู้สอนและนักศึกษาที่มีต่อกำหนดวิธีสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษคือ ความสามารถของนักศึกษาทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนต่ำมาก และการสอนทักษะดังกล่าวไม่เป็นไปตามหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา นอกจากนี้ตำรา แบบเรียน หรือเอกสารประกอบการเรียน และงบประมาณในการสนับสนุนมีไม่เพียงพอ

ความต้องการของครูผู้สอนที่มีต่อกำหนดวิธีสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอน คือ ต้องการไปศึกษาดูงานต่างประเทศในระยะสั้นและเข้าร่วมสัมมนาเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ส่วนของนักศึกษามีความต้องการให้ครูผู้สอนเข้ารับการอบรม สัมมนา ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และวิธีสอนใหม่ ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้สอนนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนต้องการแบบเรียน หนังสืออ้างอิงที่มีคุณภาพเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา และต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษาที่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบอย่างพร้อมเพรียงในการเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติ

การศึกษาปัญหา และความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
และนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ

บทคัดย่อ
ของ
พริ้ง ใจงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มกราคม 2533

**A STUDY OF PROBLEMS AND NEEDS OF ENGLISH LANGUAGE TEACHERS
AND STUDENTS IN PHYSICAL EDUCATION COLLEGES**

AN ABSTRACT

BY

PORNSRI JAI-NGAM

**A dissertation submitted in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree in English
at Srinakharinwirot University**

January 1990

The purpose of this study was to investigate the problems and needs of the English language teachers and students toward English teaching in 17 physical education colleges. The samples, 18 English language teachers and 542 physical education students, selected by the simple random sampling method were asked to complete the questionnaires. Data were analyzed by means of percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.). The findings were as follows :-

Students' English language skills (listening, speaking, reading and writing abilities) were at a low level; and the instruction of those skills did not reach the curriculum objectives. The English content did not suit the students' competence. Moreover, the English textbooks, teaching materials and budget were insufficiently supported.

As for the needs of the English language teachers, they would like to go abroad for a study tour for a short period of time, and participate in some English teaching seminars in order to enrich themselves with listening, speaking, reading and writing abilities. Nevertheless, the students prefer their teachers to take part in training courses, four skills teaching seminars and some current methods of teaching so that they could teach the students efficiently. Furthermore, they would like to have appropriate English language textbooks and reference books. Lastly, they needed the English language laboratories provided with enough teaching and learning audio - visual aids to practise their English skills.